سلسله نشریات روزنامه اصلاح

پت مینه

اثر: «کشکک»

Ketabton.com

۱۳۱۷

مطبعهٔ عمومی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

پتمه مینه

اول ټوک

یو سړی و چه (محمود) نومیده او کسب ئی دکانداری و .

د (محمود) دکانداری ځنی به فقط دومره شی هره ورځ په لاس ورتله ، چه د خپلی دعیالداری بوئی په هغه باندی دقوت او لایموت وسیلی برابره ولی او په مشکل سره به ئی خپل رأس المال په هغه سره ساته او د قرضدارانو او د معامله دارانو خوله به ئی بندوله او له کومه ورځ به په دکان کښی نه کیناستو او یائی چاله دکانه څه شی نه آخسته . نو دی خوار به د خپل دصبا او بیگا خرځ ته حق حیران وه .

دده کورنی عبارت وه له یوی ښځی . او دوه هلکانو څخه چه په نامه یو په (مجید) او بل په (حمید) سره یادیدلو .

اگر که ددی کورنی گذران دخوراك او دپوښاك له لوری چندانی ښه نه و ، مگر سره له دی هم هرکله چه دوی دخپلی برستنی په اندازه سره پښی غزولی او هر قسم چه کیده خپله گذاره به ئی سره کړله ، نو غیر له دی څخه چه دخپلو او پردیو په نظر کښی دخوارانو په شانی راتلل دوی پخپل کور کښی سره خوشحال او آرام او دادفقیری کور به دوی ته لکه یو پادشاهی ښکاریده ، چه دغوی په سر ددوی پلار (محمود) حکومت کاوه ، او د دوی په منځ کښی دهغوی مور (فاطمه) په کار او انتظام سره بخته وه .

مگر ددنیا پیښی داسی دی چه تل نه دفقیر ، فقیری ؟ او نه دپادشاه ، پادشاهی پاتی کیږی او همیشه ددی عالم راحت سره زحمت ، او گل سره اغزی موجود دی ، نو ناڅاپه ددی فقیری کورنی ته هم یو لوی مصیبت واقع او ددوی کفیلالی (محمود) وروسته له لږی رنځوری څخه مړ شو او دوی ئی گردنه پوالحی په ویر کښی کینول ، بلکه له خاوروا او ایرو سره ئی برابر کړ او .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دده اوی مکتبی زوی (مجید) دخپل دپلار د مړ کیدو په وخت کښې شل کلن و اوپل ورورگی (حمید) د پنځه لسو کلو ځنی زیات عمرئ نه درلود.

دی خواری کورنی چه خپل گټیالی گی له لاسه ایستلی و، پخپل کورکښې گی غیر له فقر او مسکنت او دقرضدارانو غوښتنی اولږ ددکان له جنس څخه بل شی نه درلودل، چه له هغه ی اجناسو څخه گی هم د خپل د مړی گور او کفن، اوهم دقرضدارانو څخه تسکین، اوهم خپله گذاره په ډیر ذول او زول او مشکل سره کوله.

دوی گرد په دی باندی پوهیدل که بله کومه اساسی چاره اووسیله د خپل دژوندون لپاره روغه نه کړی، نو هغه وخت به لری نه وی چه دهغوی دالږ څه جنس چه پاتی دی، او هره ورځ گی په نیمائی قیمت باندی له لاسه ووزی، اوپه گټه باندی خوړل کیږی، اوقرضدارانو باندی ویشل کیږی، بالکل به خلاص شی؟ او دوی به په ډاگه اوبیابان کښې پاتی شی.

نو له دی جهته (مجید) ناچاره شو چه له مکتبه ووزی اوځان په کوم یو کار او غریبی کښې واچوی ترڅو چه دهغی له گټی ځنی دخپلی مور او ورور اودکورساتنه وکوی.

مگر سره له دی مجبوریتیا هغه زغرد نه شو کولی چه له خپل تعلیم او تربیت څخه (چه اصلی دولت اوعزت اوپنگه بلله شی) سترگی پټی کړی، اوپه معمولی کاروباندی (چه نتیجه به ئی لکه د دوی دپلار دژوندون په شانی وی) خپل ځان مشغول کاندی.

په دی فکر اوتذبذب کښی (مجید) خوارڅو هفتی نورهم په مکتب کښی پاتی شو، اوزړه ئی وچه هر رنځ اوتکلیف باید پخپل ځان واخلی، مگر دمکتب گټه له لاسه په ورپا سره ونه باسی، ترڅو چه دفارغ التحصیلی سند په لاس را نه وړی.

مگر (مجید) خوار پخپل دی عزم اواراده باندی ممکنه نه وه چه پاتی شی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولې چه د زمانې گردکار و نه د انسان د میل او د خواهش سره سم نه وي او د روزگار تنگ همیشه د انسان پخلاف لوبېږي او له همدې جهته دي چه په گرده دنیا کښې به هیڅوک داسې پیدا نشي چه د فلك گردش به په ټولو چارو د ده د خوښې سره برابر وي. او بنائي چه په داسې پېښو کښې د انسانانو قصور وي چه هغوی د دنیا واقعات په بد ډول وي او گردي پېښې د خپل خیال سره سم تفسیر او تعبیر کوي.

نو چاره په دې باندې منحصره شوه چه (مجید) خپل آخرینی تصمیم و نیسي، ځکه چه ددې کنډه رنډه مور (فاطمه) او وړې تېزې ورور (حمید دده) کفیل او پالونکی او مرستې ته اړ او محتاج وو او دوی په ده ته بانه کوله چه د کور او دورور او د مور غم و خوري، او که نه دري به له لوږې او تندې ځنې له لاسه ووزي.

ده غوښته چه مدرسې ته لاړ شي، مگر دا نو نيت او سلامت وظيفي له ده څخه نوره شي هم غوښتل او هغه داوچه د مورنۍ حق او د کورنۍ ضروریاتو ته هم پام ولري.

(مجید) مجبور و په هغه چه زړه ئې غواړي پښه کېږدي، او له تعلیم او تربیې ځنې لاس واخلي او د مکتب د تنگ او راتگ څخه پښه ونیسي، لکه چه هم داسې ئې هم وکړ او.

یوه ورځ صباگي (گهیځ) مکتب ته تللی، پخوا له دې څخه چه د مکتب ز نگ و واهه شي، د خپ دکلاس گرد و دوستانو او آشنایانو سره ئې ولیدل، دگرد و سره ئې خدای پامانی او وداع وکوه او خپل کتابونه او قلمونه او مشوانۍ او نور شیان ئې د هغوی په منځ کښې د یادگار په ډول و ویشل

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوپه داسې ډول چه ژړه ئې هم نه کیده ، په زړه سره له مکتبه بهر شه .

(مجید) خوار هیڅ نه پوهیده چه اوس چیرته لاړ شي؟ او په کوم یو کار باندې پیل وکړي؟ .

ګرده ورځ لکه لیونی دی خوا هغه خوا وګرځیده ، او د شپې په تیاره کښې په نا امیدۍ او حسرت سره چه ستونی ئې له زړا څخه ډک و ، خپل کورته ورغی ستړی ستومانه راغی او همغسې خپلې مور او ورور غوندې په خپله بستره باندې نهار پریوت .

ګویا لمړی ځلی دی چه (مجید) د ژوندون تریخ غوړپ وڅکلو ، او لږ څه وپوهید او چه په هوسائۍ سره شپې او ورځې تیرول څومره ګران دی . دی په دې اندازه سره غمجن او خفه و ، چه د خپل ځان د وژلو په فکر کښې واوید ، مګر زړنتیا او غیرت ورته ودریدل ، او له خپل ځان سره ئې ووېل چه د خپل ځان په وژلو اګر که په ظاهر ی ځو رزه آرامیږم مګر په واقع کښې د خدای په نز د په آخرت کښې مسئول او ګرم میږم ، او هم مور او ورور می خوار او زار پاتې کیږي - نو بهتره داده چه لکه نورو ځلمیانو غوندې د میړانې ملا کلکه وتړم ، او د خپل د ښه ژوندون په ذریعه سره ، د خپلې مور او ورور ژوندون هم ښائسته او په هوسائۍ کړم .

په مجرد د تیرید لو د دې خیال ، دده په زړه کښې سمدلاسه هغه خفګان او پریشانی په خوشحالۍ او ډاډینه باندې بدله شوله او په دې خبره باندې ئې عزم او اراده ټینګه شوه چه ژوندون له ښائست او هر رازې ښه والي څخه ډک دی په دې شرط سره چه انسان زیار و کاږي او په ځان باندې زحمت ونیسي نو څوچه د دنیا آرامي او خوشحالي دده په برخه شي او په ژوندون کښې هر له رازې نعمت او هوسائۍ څخه فائده من وګرځي .

تعجب مه کړی چه له داسی یو لوی بدکاره یعنی دخپل د ځان له وژلو ځنی په عین مایوسی او نا امیدی کښی څرنګه (مجید) مخ و ګرزاوه، او هغه ژوندون ته چه څو دقیقی وړاندی له دی ځخه ئی، هغه په بده سترګه کتلو، او له هغه ځخه بیزاره شوی و، اوس په ښه سترګه ورته ګوری، او بیائی ورته امید واری پیدا شوی ده، او پخپل ځان باندی

هم زیات اعتماد او ډاډینه لری، او پوهیږی چه په دنیا کښی هیڅ داسی یو مشکل او سختی نشته چه د انسانی په عزم او اراده سره لری نشی مګر په دی شرط سره چه انسان درلودنکی د ټینګی ارادی او کلك عزم وی.

ولی چه دا ګردشیان ئی په مکتب کښی خوځلی، او ستلی او له خپلو استاذانو ځنی ئی په وار وار، اوریدلی و.

څو ورځی پله پسی تیری شولی مګر (مجید) ته هیڅ یو کار او غریبی چه په هغه باندی مشغولیده، او له هغه ځخه دخپلی دکورنی دقوت لا یموت وسیله پیدا کاندی، پیدا نشوه، او په لاس ئی ورنه غله،، مګر سره له هغه (مجید) تل د کار په پلټنه کښی بخت و او شپه او ورځ ئی فکر او خیال کښی همدا خبره پرته وه چه ښائی په هره

وسیله سره چه وی باید کار وکړم، او له بیکاری ځخه چه د ګردو اخلاقی معائبو مورده ځان وژغورم.

دیوی میاشتی تګ او راتګ او لټولو ځنی وروسته، په یوه تجارتی مؤسسه کښی یوه معمولی تنخواه (مجید) ځانته پیدا کړه، اګر کا دا تنخواه ډیره لږه وه، مګر له هیڅه ښه وه، او دده د کورنی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپوره ډوډی لهدی څخه بودیده ، اودهغی په واسطه سرهددوی ههغالاکت اوبدبختی چه له یوی میاشتی یاځلوینتوشپو راهیسی په دوی باندی راغلی وه ، سپکیده .

اوس چه (مجید) ته کارپیدا شواوو ئی لیده چه ده دپلار د مړکیدو له ور ځو ځنی وروسته پیاددوی په کورکښ اول ځلی لوگی پورته شو، اودتودی ډوډی خوندئی په مزو مزو سره وڅکلو ، نوسمدلاسه یوبل شوق ئی په زړه کښ واوید ، اوهغه داو ، چه اگر که دورځی له مخی نوکریم ، اودخپل دپادار دکارو په سر رسولو باندی مصروف یم ، مگر لیده دی چه دشپی له مخی خپل هغه درسونه اوسبقونه (چه په دی څو کلو کښ می په مکتب کښ لوستلی دی ؛ اواوس له مجبورتیا بیرته پاتی دی) بیاشروع کړم ، ترڅو زما داڅو کلنی زحمتونه اوخواری چه په مکتب کښ می ایستلی ، اوزما دمرحوم اوغریب پلارپیسی په هغه باندی خرڅی شوی دی ، ابته اوخرابی نشی ، اوپه پای کښ زه هم وکولای شم چه دهغی له فائدی ځنی له نن څخه زیاتی گټی ځان ته په لاس راوړم .

اگرکه داکارهم سخت کارو ، اودهرچا دلاسه نه وه پوره ، چه دورځی او دشپی له مخی پورنگه مصروف وی ، اوپوه گړی هم هوسائی ونه لری، مگر (مجید) له هغو ځلمیا نوڅخه نه وچه هغوی له کاره زرزر ستړی کیږی ،اوپه لږڅه کارکولو سره فی الحاله په چیغو شی اووائی چه ستړی ستومانه شوی یم اوضروردی چه اوس خولږ څه تفریح او تنفس وکړو ترڅو زمادلاسه تللی قواوی بیرته په ځای راشی .

په پای کښ (مجید) ددی ضرب المثل په فحوا چه « لټو نکی ، موندو نکی دی » د خپل په دی مقصد باندی هم ورسیده او په یوه لیلیه دحقوقو مدرسه کښ،وروسته له ورکو لو دامتحان ځنی قبول شو، اوپه شپږ میاشتنی امتحان کښ کامیاب گرزیدلی عالی الاعلی درجه ئی وگټله او ده ده نوم نه یوالحی دوزارت معارف په مخصوصه مجله کښ بلکه دښارپه گردور سمی اوغیر رسمی اوملی اخبارو کښ،سره دعکسه ددده ، په پنډو لیکو سره خپور ، اوپه گرد ومهمو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځایو کښې مشهور اوویېژانده شوءاو ددې شهرت په اثرکښې ده ته دیوې لوئې حکومتې اداری له خوا بلنه وشوه،چه د ې هلته کار وکړی .

نو د ه هم له خپل بادارسره خدای پامانی کړې ، له هغې تجارتی مؤسسې څخه وتلی،په هغې رسمي اداری کښې ننووت ، او هلته ئې هم خپل مفوضه کارونه په داسې امانت داری او فعا لیت سره تل انجامو ل ، چه د مربوطه اداری گردوآمرینواو مامورینو به د (مجید) دکا رو اود اخلا قو ستائل ا و تمجید کا و ه . اودی به په دی صفتو سره نه غره کېدلو ، بلکه دی ستائنې به دده په زحمت کښې او ز یار ویستلو باندې ډیر اثر اچا وه اوده به لا زیات کا ر کا وه اوخپل اخلاق او عادات به ئې هم له پخوانه لا ډیر ښه ښکا ر ه ول . او د شپې له خوا به تل هغه د حقوقو لیلیه مدرسې ته تللو ، او هلته به په ډیره زیا ته اندازه سره د خپلو استاذ ا نو د مینې وړ گرزیدلی، شا گر دانو به هم ده سره ډیر محبت کاوه،او د ه هم څرنگه چه پخپلو سبقوکښې زیار اوزحمت ویستلو ، همغسې به په امتحانو کښې هم تل اول نمبر ووت ، تر دې چه په خپل زړه پورې ښه شهادتنامه ئې ځانته حاصله کړله ، او ددې په اثر اود خپلې د ښې سابقې په وجه سره دده معاش اورتبه هم اوچته شوه ، اوپه دې اصول سره دده ژوند ورځ په ورځ ښه کېده ، اودده په سیوری کښې ، مور او ورورئې هم په هوسائې شول ، اود دوی کور د سعادت اود نیکبختې مینه وگرزیده ، او په بله ژبه هغه خوار او کمبخت (مجید) د خپل د زیار او زحمت ویستلو په اثر سعادتمن اونیکبخت شو ، اوبه خپل مقصد باندې همغسې ئې چه غوښته ، ورسیده .

وروسته له دې څخه هغه کچنې کورنې د خپل د ژوندون شپې او ورځې په ډیره آ رامې اوهوسائې سره تیره ولی او (مجید) د خپلې مور ډیر عزت اوخدمت کاوه او دومره ئې

په زړه سره ګډه سره ورته کتل، چه تقریبا ددی رضامندی او خوشحالی ګټل ئی وروسته له نمانځه او روژی څخه خپل ځان باندی لګیا و عبادت ګرزولی و، او هم دا رنګی به ئی دخپل د ورور (حمید) زړه هم تل ښه ساتلو، او د ده په روزنه او تربیت کښی به ئی هم ډیر زیات زیار و یستلو او شپه او ورځ به په همدی فکر کښی وچه دده په زړه پوری د ده ورور (حمید) په خپلو سبقو کښی مشغول وی ترڅو چه په امتحانو کښی کامیاب او په نتیجه کښی ئی دخپل د مکتب دوره پای ته رسولی د شهادتنامی په اخیستلو باندی بریالی شی.

دوهم ټوک

خو کله چه همداسی په خوښی او خوشحالی سره په دی کچنی مسعودی کورنی باندی تیری شوی او (مجید) خبر شو چه د زیاتی کښتی خاوند او یو څه مبلغ پیسی ئی په بانک کښی هم دراولی نو مور ئی دده دواده په فکر کښی ولویده، او په دی موضوع کښی ئی خپل زوی (مجید) سره مشوره وکړله. مګر (مجید) ته ددی خبری څخه سر وغړولو او وئی ویل چه زه اوس دخپل دواده دپاره تیار نه یم.

هو مګر چه دده مور په ده باندی په دی موضوع کښی زور اچاوه او څو ځلی او په څو ورځو او څو مجلسو کښی ئی په ده باندی د واده په نسبت اصرار کاوه، غیر له همغه د ومبنی ځواب څخه بل ځواب به ئی له ده څخنی نه آوریده، تر دی چه وروسته له ډیر ګفتګوی او خبر و څخه (مجید) دخپل د زړه خبره خپلی مور ته ښکاره کړه، او وئی ویل چه زه غواړم ترڅو چه د (حمید) دمکتب دوری پای ته نه وی رسیدلی، زه واده نه کوم او وروسته له هغه به خپل ځان او خپل ورور ته یو ځای واده وکړم، ددی خبری په مقابل کښی دده مور ناچاره چوپه شوه او زیات له دینه ئی په دی موضوع کښی څه ونه ویل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(حمید) به په مکتب کښې په ډېر شوق او ذوق سره خپل سبقونه ویل او ضبطول ئې او خپله (متوسطه) دوره ئې په ډېر موفقیت او کامیابي سره پای ته ورسوله او وروسته له هغه د (طب) په شعبه کښې داخل شو. او د خپل د تحصیلاتو په ټولو دورو کښې په نورو طالبانو په هوښیاری او پوهنې سره مشهور وو، او په ګردو شپږو میاشتنیو او کلنیو امتحانو کښې به تل اول نمبر خوت. او له شلو څلو ښځه ئې زیات، د خپل د مکتب د مدیر له خوا، د افتخار او د لیاقت پاڼه آخستی وه.

(مجید) به هم دده په باره کښې له هیڅ شي څخه ژوالی او سپمول نه کولو او د (حمید) ګرد تعلیمي ضروریات به ئې (اګر که ډېري پیسي به هم ورباندي لګیدلی) سره برابر وو لي او تل به په دې خیال کښې و، چه خپل دې کچنی ورورته دژوندون لار وروښئي، او د ده حیات د بدبختی له تیاری څخه، د سعادت او نیکبختي رڼاته ورو باسي. او هر وخت چه داخبره دده په زړه کښې تیریده، چه دی د خپل کچنی ورور په نسبت، د خپل د ورورولي لازمي وظیفي په ښه شاني سره انجاموي، د خوشحالي او خوشبختی ځلا ند ه به ئې په زړه کښې وبرېښیده، او خپل ځان به ئې دجهان له سعادتمندانو څخه شمیره.

هو! هغه څوک چه خپله انساني او وجداني وظیفه پای ته رسوي څه عوض او بدله به له دې څخه زیات مومي چه د خپل د هغې وظیفي پیژندلو په واسطه، د نیوي او اخروي سعاداتو ته رسیږي، او د خالق او د مخلوق رضامندي د هغې په واسطه سره لاس ته راوړي.

(حمید) هم هر کله چه د خپل د لوی ورور دا مهرباني، او دا روزنه، او دا شفقت او دا لورینه لیده، یوغیبي قوت او قدرت به ئې په زړه کښې پیدا کیده، او روح به ئې خوشحالیده او په دې واسطه سره به ئې په ګردو سختیو او مشکلاتو باندي بري مونده کاوه او ټول به ئې خپلو پښو لاندي کړي، د خپل د موفقیت په لوري تلو.

(مجید) هم له دې خپل ژوندانه ځنې ډېر خوشحال و، ولی چه دراو دونکی دیوی مهرباني مور لکه (فاطمه) او یو وظیفه شناس تابعداره خوش اخلاقه ورور لکه (حمید) و، او دی هم له دې څخه څه زیات شی ته چنداني اړنه و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولې چه سعادت او خوشبختي دومره ګرانه او سخته هم نه ده لکه چه ځينې کسان ئې تصور کوي بلکه هغه شيان چه مونږ د سعادت په لوري سموي زيات دي . بلې ! سعادتمن کيدل آسانه دي مګر تل سعادتمن پاتې کيدل سخت بلکه شال دي .

هو ! (مجيد ـ حميد) اودوی مور ، دري واړه سره او س خوش نصيب او سعادتمن دي که ددوی دا سعادتمندي او خوش نصيبي تر ډيرو ورځو پورې پاتې شي .

ناڅاپه ددوی مور رنځوره شوه او په بستره کښې پريوته .

داوه ددوی دبدبختي لمړی منزل .

ددې رنځورې مور مرض ئې ډير وځنډيداو ، اودوی ، ددې په درد او دوږهانو ډيرې ستړی ستومانه شول او دډاکټرانو به ئې ډير خوش آمدونه کول ، او ډيرې پيسې به ئې ښندلې ، دشپې اوورځې به لاپهانده او ګرځانده وو .

(مجيد) به دشپې له اوری تر ګهيځه دخپلې دمور دچيرګټ په خوا کښې ناست و . اوورځې له مخې به خپل کارته تللو اودمور خدمت به ئې (حميد) ته پريښوده ، (حميد) به هم دمکتب له تګه پاتې او ترشپې پورې دخپلې دمور په خدمت کښې مصروف و .

(مجيد) به دغرمې له رخصتي ځنې هم استفاده کوله اوپه يو ګړائې موټر کښې به ئې له ډاکټر او دوا سره په ولاړو پښو خپل ځان تر خپلې مور پورې رسا وه .

او وروسته ددې له کتلو او پوښتنې او دوا ورکولو ، اود (حميد) دلازمه هدايا تو ورکولو ځنې پيرته به دډاکټر سره په موټر کښې خپل کارته ورته ، اوحال داوه چه زړه به ئې بالکل په خپلې مور پسې ډيرډير ټخسيده ، اود ماز ديګر له خوابه هم وختي بيا به موټر کښې د خپلې د مور خدمت لپاره له لازمه دوا وسره راتاو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو هر کله چه پښتانه وائی چه « نه کوی حبیب، څه به وکړی خوار طبیب » د ډاکټرانو د دواوو او دا د (مجید) الوند بلوند او الول،اود (حمید) زیارءاو زحمت هیڅ یوه فائده هم ونه رسوله،او ددی متل په اساس چه « د ګورشپه په کورکښ نه کیږی » وروسته د یو کال رنځوری اومعالجی څخه کمبخته (فاطمه) مړه شوه اوخپل دواړه ځامن ئی په ژړا او انګولا کښ کینول، ولی چه دوی دواړه وپوهیدلو، چه د دوی د نیکبختی پنګه د دوی له لاسه ووتله ، او پس لدینه دوی در په در اوخاوری په سرکیږی .

هو! مور داولاد په نسبت د رحمت فرشته او درأفت مجسمه ده او پښتانه وائی (هرهغه اولاد چه مور لری نو نورخه غواړی او هغه کمکی چه مور نه لری نو څه لری ؟)

وروسته لدی چه دواړه ورونه د خپلی مور د تکفین او تجهیز او تدفین څخه فارغ شول او خپل کورته بیرته وګرزیدل، کور د دوی په نظرکښ لکه ګور داسی ښکاریده،او پس لدینه چه د دوی مهربانه مور له دی کوره د مرګ په لارډ لاړه ، په دی کور کښ ناسته او ولاړه دوی ته چندانی خوند نه ورکاوه .

(مجید) به ډیر لږ کورته راتلو او هغه هم فقط د خوب په وخت کښ .

او (حمید) به هم چپ له ښخوا څخه چه دمکتب درخصتی سره جق په کور کښ حاضر وه اوس پس له ماښا مه کورته راتلی او دی هم په دی ګوښی کور کښ یواځی او یکسه ناست او ډیر به خپه و ، او ددی په ځای چه (لکه پخوا) د خپلو سبقو په ضبطولو بساندی مشغول شی ، اوس چه په دی کور کښ راشی هك پك پاتی په یوی ګوښی کښ چپ او خپه کینی او په راز راز فکرو او چرتو کښ (چه ټول به له اوهامو او خرافاتو ځنی ډك و) لویږی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

رښتیا دادی که (مجید) ځان په رسمی کارو باندی مشغول نکړی، او (حمید) دورځی له ځی مکتب ته لاړ نشی، نو دی خبری څخه په ویره وه چه چیری لیونی نشی ولی چه چټی خیالات اربیکاره اوهامو ددوی د واړو په ماغزو کښی ځای نیولی و.

د (مجید) په نسبت (حمید) ته به زیاتی اندیښنی او چټی خبری په زړه کښی لو یدی او د شپی له ځی کله کله ځینی جنون آمیزه حرکات هم ځنی لدل کیدل نو هرکله چه دی به په کور کښی یوائی ملاست و، څوک به دده په دی او ضاعو او حرکاتو باندی نه پوهید و، اونه خبر یدو، او له دی جهته به دی دواړو، ورونړ باندی به ورځی په ډیر ځند ید او سره تیر ید لی.

د ریم توک

(مجید) له یوائی تر ب او تنهائی څخه ډیر په تنګ شو، او نور دی وچه لیونی شی، نودځینی ملګر یو او دوستا نو په‌مشورد، او د خپلی کور نی د ضرور یاتو په‌تقاضا سره مجبو رشو، چه دواده کولو په فکر کښی ولو یږ ی.

ځکه چه په حقیقت سره انسانان ګویاداسی خلق شویدی،چه‌په ګردوشیانو کښی دیوا وبل مرستی ته اړه او احتیاج لر ی، اوبی لدی اړ تو ب او احتیاج څخه یوائی ژوندون نشی‌کولای، اوله همدی سببه وچه«آدم» علی نبینا وعلیه الصلوة والسلام ورو سته له دی چه «دالهی» (ج) په خلافت سره ئی په ځکه کښی افتخار بیاموندلو، اوپخپل دار الخلافت کښی کینا ستلو پس له هغه ځنی‌چه حضرت «جبرئیل» علیه السلام به دده له حضوره رخصتیده دی به له یوائی تو ب او تنهائی ځنی ډیر متأ ثر کیده، او د خدای تعا لی له مرحمته دده دمشغولتیا او انسیت له خاطره بی‌بی«حوا» «علیها السلام» خلق شوه.

نو له دی جهته (مجید) هم لکه‌نور و ځلمیانوغوندی ددی روحی احتیاجه ځنی متحسس‌شو، او دیوی ښی‌ښځی انتخا ب پسی ولو ید ه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مګر دا کار ده ته خوراګران و، ولې چه مورګۍ مړه شوی وه، او بله کومه نژدې خپله او خپلوانه ګۍ هم نه درلوده، چه په دې لوی کار کښې (چه ښځتانه ورته «د عمر سوهان» وائي) ده سره مرسته وکوی.

(مجید) ډیر وخت ددې کار په فکر کښې و، مګر هیڅ یوه وسیله او ذریعه به ورته نه پیدا کیده، تر دې چه په خپلو همسایګانو کښې ئې یوی بوډۍ ښځې سره ملاقات وکولو، او هغه ګۍ په دې ضرورت باندې وپوهوله.

ګویا چه زړې ښځې فقط د همدې ښو کارو د په سر رسولو لپاره ژوندی دی لکه چه د (مجید) وارهم په خطا لاړنه شو. ځکه چه هغه سپین سرې همسایه دده دوا ده دې ته متوجه شواه.

داموضوع چه اول پلا دهغې سپین سرې په نظر کښې ساده، او معمولي ښکاریده، وروسته ډیره سخته شوه ولې چه (مجید) به داسې نجلې پسې ګرزیده چه د ده په زړه کښې وه، او دې بوی به چه د هرې یوی نجلې صفت ورته کا وه، او هویت به ئې ده ته و یل، ده به د هغې له کتلو، او کړ لو ځنې په راز راز پلمو او بهانو سره سر غړ اوه.

هو! د نکاح په مقدس امر کښې ډیر احتیاط، او ډیر وړاندې، او وروسته کتل په کار دی، او ډیر زیات لازم دی چه تل نا وی د زوم په زړه پوری وی، او په داسې مواردو کښې د نورو کسانو مداخله نه یواځې بیځا یه بلکه مضره او بالکل ځټی ده.

لکه چه وویل شول له یوې خوا (مجید) د نجلې په خوښو لو کښې ډیر مشکل پسند او ززری واقع شوی و، او له بل لوری به د نجنکیو پلر و او میندو هم له دې لحلمی څخه خپل ځانونه ژغورلو ولې چه په هغه اوله ورځ کښې چه (مجید) هغې سپین سرې ښځې سره په دې موضوع کښې خبرې کولې نورو پرد یو ښځو تر شا دده ګردې خبرې (چه د خپلې مفروضې

ښځې داوصافو په نسبت سره ئې بیانولې) واوریدلې او هغه ئې لکه چه د ښځو عادت دی زر ترزره
په کلي او کور کښې خبرې کړلې په سر ددې دا متواتر انکار ، او مخ گرزول د (مجید)
د هر رازې ښې او ښائسته نجنۍ د قبلولو څخه داخبر لا ټینګه کړه چه (مجید) لوبې کوي
او په خلقو مسخرې جوړوي ، او که نه داسې ښځه چه پدې صفت سره ئې ستائې چیرته پیدا کیږي.

لکه چه ښځو بې پخپلو منځو کښې ویل ، اودا خبرې ئې خوله په خوله کوڅه په کوڅه بلکه
تر ډیرو لرې ځایو پورې رسولې وې ، (مجید) هغه سپین سرې ښځې ته ویلې و :

زه داسې ښځه اټوم چه ماسره په خوشحالۍ، او خپګان کښې تل
ملګرې وي، په ژوندون کښې همیشه مرستې را سره کوي صبا
او بېګا زما پخدمت کښې لګیا وي، زما زړه له هره حیثه ښه ساتي
زما په کور او ورور وباندې فهم لرونکې زما د غمو او اندیښنو
په لېږولو کښې تل ډیر زیات زیار باسي . او دخپلې مهر بانۍ او
عواطفو په غېږ کښې مې تل روزوي ...

له دې راز خبرو څخه پئې زیات ویل او ډیرې نورې خبرې ئې هم لکه چه د ښځو عادت دی
په دې خبرو پسې له خپلو ځانو څخه جوړې کړې وې چه (مجید) له هغو ځنې هیڅ خبر هم نه و
پهر تقدیر سره گویا چه (مجید) د خپلې ښځې په غوره کولو او انتخابولو کښې دیو مخصوص
ذوق لرونکې دی چه د نورو خلقو له فکرو ځنې جلا دی .

دا مطلب زر ترزره ښکاره شو ولې چه هغې سپین سرې ده ته خبر ورکړلو چه یوه ښه
جلۍ مې درته پیدا کړې ده ، او وروسته له هغه ئې گرده قصه ده ته په ډیر شور او زور سره وویله

(c) ketabton.com: The Digital Library

« داسې نجلۍ ده چه مخ ئې لکه دخور لمبې ښېوزمې او دواړه غټې غټې سترګې ئې تورې ناغه دارې، او تورې نرۍ کبزې ورځې ئې لېندې، او توربانه ئې لکه تېره غېشې او سم قد ئې لکه سرو، او سپین غاښونه ئې دڅور دګلي په شانې، او دواړه شونډې ئې سرې لکه عناب، او ... او پلار ئې هم شته‌من دی .

(مجید) په تلوار سره ددې سپین سرې ښځې له خولې ځینې خبرې اخیستې وئې ویل:

« مورکې! داسې نجلۍ زما په کار نه ده »

سپین سرې ښځه له خوراتعجبه په چېغو ګډه شوه ، ولې چه داسې انتظارئې نه درلودلو چه له (مجید) ځنې به دداسې پېغلې شته منې نجلۍ په مقابل کښې داسې ځواب واورې او اوس ئې چه داخبره دده له خولې اورېدلې هم ده، بیائې هم یقین ور باندې نه راتلې چه یو داسې حاجتمن مجرد ښکلې ځلمې ، دداسې یوې ښکلې ګلالۍ نجلۍ په مقابل کښې داسې یوه خبره وکړي ...

لږ څه وخت تېر نه و چه د (مجید) اصرار اووینا و دا ښځه په اصلي مطلب باندې وپوهوله او ورو سته له هغه څخه هغه سپین سرې ښځه دهغسې نجلۍ په لټولو کښې ولوېده چه (مجید) غوښته.

اوس نو ښائې چه موږ و ګورو چه د (مجید) ددې مخ آړولو سبب څه شی و؟!...

(مجید) به‌تل فکر کاوه که له‌یوې شته منې کورنۍ څخه دې ښځه وکړي نو نه یوائې دده‌په واده کښې ډېرې پېسې خرڅېږي بلکه‌تل به‌په‌هغه باندې دده ډېر لګښتونه‌کېږي او ویلې به‌ئې چه‌په پای کښې به له‌یوه پلوه‌زه و نشم کولای چه خپل هغه پوروونه چه په‌ما باندې زما د خواخوږي مور درنخو رې، او دګور، او کفن په‌وجه سره پراته دي ادا کړم، او له‌بل لورې زما د ورور (حمید) په‌تعلیما تو کښې ډېرې دنشتوالي په‌سبب سره ډېر اومعطلي پېښېږي، او دهغه تعلیمات ناتمامه پاتې کېږي چه دا دواړه کارونه ښه نه دي .

هو! (مجید) هغوښتنه چه‌یه‌ده باندی تر ډیره وخته یوری دخلقو یوروی، ولی چه داخبره د ده‌د بی اعتباری او سپکوالی سبب کیده، او هم ئې په‌دی خبره باندی اورېنه‌وه چه وروړکی دتحصیل له‌سعادت څخه‌ وروسته لدی څخه چه‌څو کلونه ئې زیار او زحمت په‌ځان باندی اخیستی دی بی نصیبه پاتې شی، او یه‌دی وخت کښی، دخپل ځان، او دخپل ورور دخوراك، او پوښاك او دخپل کور داستطاعه لپاره مجبوروه چه‌خپل کورهم ودان کړی . . . نوځکه ده‌د کرد وامور و غیر لدی څخه په‌بل صورت سرته‌توانئ نه‌شوی‌پیدا کولی چه‌دی یه‌یوه ع‌ـزه کور نی‌کښی ورننوزی او له هغې ــ وه ښائسته، اوپیمخی، اوتعلیمیافته نجلی ځان‌ته واده کړی .

ـ نه ئې کار سم شو . او هغې یو ډی ده‌ته دده په زړه یوری یوه نجلی پیدا ـړه او دوه دری هفتې نه‌وی تېری‌شوی‌چه ګړ د وکار و دده په زړه یوری صورت ونیو لوا ویه دی کچنی کورنی باندی چه عبارت واله‌دوه ښیائو ورونوځنی یوه‌بله‌ښائسته‌او ګلالی او تعلیمیافته‌نجلی هم ریښه سوله چه دهغی‌ساری په‌هغې سیمه کښی لږپیدا کیده لو. . او دا کور چه تر اوسه یوری دیوه قبرستان‌په‌منز له‌تپ اوتیاره ښکاریده، او س د ګلستان په شانی ښائسته شوی او یوه‌ئ رنګ او رونق ئې پیدا کړی دی . . .

یعنی (مجید) واده وکولو او متاهل شو . او خپله ښځه ئې کورته راوستله .

اوددوی په ژوندون کښی نوی یوه دوره شروع شوله . له سرګردانی او پریشانی ځنی ګرد خلاص شول دښی الهځی به (چې له پخوا څخه چه ډیر کله به هیڅ نه راتلو . او که راتلو به هم فقط دخوب په‌وخت کښی به‌و) رراوډیر په وختی کورته راتلو . او درخصتی اودتعطیل په ورځو کښی به‌هم له صباځنی تر بیګـا یوری په کور کښی ناست و . که رښتیا ووایل شی ګویا چه اوس (مجید) د ژوندانه په خوند باندی وپوهید او چه له خپلی پیمخی ښځی سره ئې چه نوم ئې (حبیبه) و ، ناسته او ولاړه اوخبری او اتری کولی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاورم ټوك

اگر که (حمید) دخپل دتحصیل اوتعلیم په کار وکښې بخت او مصروف و، مګر د (حبیبي) راتګ دغه په ژوندون کښې هم بې اثره نه و.

لکه چه ښځه د خاوند تعالی دیو لوی نعمت او رحمت په منزله ده چه هرچیری پېښه کیږدی اولاس ئې ورسیږی هلته سعادت اوآرامی او هوسائی پیدا اودژوندون خوند ښرګندیږی ! . . .

(حمید) دخپلې موردمړه کیدوځخه راپښې دآرامی اودهوسائی مخ نه وه لیدلی. ولی همداچه (حبیبه) ددوی په کور کښې ننوته دده هم له بدبختی اورنځ او تکلیف ځنې نجات پیا مونده.

که رښتیا وویل شی ګویاچه دادواړه وروڼه سره دیمخی (حبیبه) په خپل خونده ور ژوندون نوی ورګډه شوی دی. اوخپله هغه پخوانی بدبختی اوسرګردانی ئې بالکل له خاطره بهر کړیده . . .

مګر دی سره به څوك څه وکړی شی چه روزګار هیڅ یوشی پخپل حال باندی په قرار نه پرېږدی، اوخوشبختی او بد بختی دواړه لکه ژمی اوودی او پسرلی اوخزان غوندی یله پسی زمونږ په ژوندون کښې ښرګندیږی اوهرشی اوهرڅیز زر ترزره دتغیراوتبدیل په معرض کښې واقع کیږی . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

(مجید ـ حمید ـ حبیبه) دری وارهیوه کچنی کورنی سره گرز یدلی دی . اودوی ترد پهٔ ډیره خوشحالی اوهوسائی سره شپی اوورځی تیره وی .

دورځی له مخی (مجید) خپلی نوکری ته ځی . او (حمید) خپل کتابونه تر تخر گ لاندی نیولی مکتب ته درومی . او (حبیبه) ددوی دوتلوڅخه وروسته په جارو کولو او د لوښیو په و ینځلو او په گنډلو او پخلی اونورد کورنی کارو باندی لگیا کیږی . . .

دیگا له اوری (مجید اوحمید) وختی کورته بیرته ورگرځی او په مجرد د ننو تلو په کور کښی د هغی دانتظام او ښائست ځنی خو شحالیږی او بیا دری واړه سره یوځای دهغه چای په څکلو باندی (چهعین ددوی دراتگ پهوخت کښی ئی اوبه تیاری ځوښیدلی وی او سهدلاسه دمیزی) مشغولیږی او وروسته له اداء کولو دمانبام دمانځه دری واړه سره یوځای په یوه میز باندی دډوډی په خوړلو باندی پیل کوی . او یو له بله سره په عین خوراک کښی خوږی خوږی خبری اواتری هم کوی . وروسته له ډوډی خوړلو او چای څکلو څخه دری واړه دماسختن نمونځ اداء کوی او وروسته له هغه به (حمید) له خپل ورور او وریندار سره خدای پامانی کړی خپلی خونی ته تلو او هلته بهٔ ئی دخوب تر وخته پوری خپل سبقونه اودرسونه ضبطول ، اوبیابه ویده کیدلو .

پوهان وائی : هرچیری چه عشق اوهوسائی وی هلته به سعادت اوآرامی هم وی .

نو له همدی جهته وچه دوی دری واړو په یو ډیره مینه اومحبت سره ژوندون او گذران کاوه . اویو له بل ځنی بیحده او بی اندازی خوشحال اوخوښ وو . اوداورځی اوشپی بهٔ ئی په ډیره هوسائی اوآرامی سره تیره ولی :

(مجید) له خپلی ښځی سره لهحده زیاته مینه او محبت کاوه . او له خپل کچنی ورور (حمید) سره بهٔ ئی هم تل شفقت اومحبت کولو . اودوی دواړو بههم په ډیر احترام اومحبت سره

(مجید) ته کتلو اودده داوامر اوداشارو په ځای راوړلو کښې ئې زیار او یستلو. په تیره بیا (حمید) به د ځپل مشر ورور دومره تابعداري کوله چه تقریبا د عبادت منزلي ته ډېره نژدې وه،

ولې چه (مجید) نه یوازې د ده ښاغلی مشر ورور و، بلکه د شفقت، او د مرحمت له لوري دده د مشفق، او مهربان پلار په ځای و. نو (حمید) به هم د خپل د (مجید) مشر ورور دوه غبرگی تعظیم اوتکریم کاوه اود خپل د ورور له خاطره به ئې د خپلې وریندارې هم ډېر عزت او احترام کاوه او د دې د گردو خدمتونو اواوامرو په ځای راوړلو کښې به ئې هم زیار و یستلو، او بالمقابل دده وریندارې به هم دده په ډېرنه سترگه کتل، او هغه لازمه خدمتونه چه ښائي یوه گرانه وریندارئې خپل لیورته وکړي د هغه به ئې په ډېر اخلاص اومحبت سره په ځای راوړل.

لنډه داچه هغو دری واړو به یو له بله داسې مینه، اومحبت سره کاوه چه له وراځخه د یو وجود په منزله په نظر راتلل، اوهرچاچه د دوی داگرمجوشي، اوگډلون، او لورینه لیدله، نو دا به ئې په خیال کښې راوړلو، چه دادری سره په دری بدنو کښې یوه ساه او یوروح لری.

پنځم ټوك

هرکله چه د امتحان وخت نژدې کېدو. نو (حمید) به د ورځې له مخې په کورکښې پاتې کېده، او خپل سبقونه به ئې تکرار، او گرداڼول. ترڅوچه خپل ځان د طب امتحان ورکولوته سنبال کړی.

(حبیبه) به هم د خپلو کارودیه سر رسولوڅخه وروسته د وزگارې په وخت کښې یوه نیمه شیبه د ده خونې ته ورتلله ددې خوا، اودهغې خوا خبرې به ئې کولې. او چتې چتې

(c) ketabton.com: The Digital Library

به خندېده ، او خوار (حمید) به ګلی له کاره ایسته .کله به ګی د ده په کتابو کښی لاس وهلو
او دهغو پاڼی به ئې دی خوا ، هغی خوا آړه ولی ، او عکسو نو ته به ځیر کېده کله به ئې هغه فنی اسبابو ته چه
هیڅ دضرورت پوره کولو لپاره موجود وه ، ورځینی پټول یائی ورځینی تښتول .
بیسی منډی وهلی ، او خپل اسباب به ګی بیر ته ورځینی اخیستو ، او بیا به پخپل
کار باندی مصروفېده . مګر (حبیبه) به یاورتله ، او په همغو اوبو به ګی لاس پوری کاوه ، او د
(حمید) له پخسو لو ځینی به ګی لاس نه آ خیستلو .

د یر ځلی به د اسی هم پیښېده چه (حمید) به ددی د تو قو دلاسه په قهر کېده مګر دده
دی قهر به هیڅ یو اثر په (حبیبه) باندی نه کاوه ، بلکه هغه به لا خوشحالېده ، او دده
کنځاو ، او د قهر په مقابل کښی به کټ کټ خندېده ، او تیغ تیغ به ئې ورته کتل ، لنډه دا چه
همی ځوانی پیمځی ښځی به سره له عصبانیت ، او خپه کېد لو د (حمید) همغسی سپین ستر ګیا کو له

ځکه چه د ځوانی ښځی روح کټ مټ لکه یو زړه وړوزکی ښا ئسته
یو راغونډی دی ، او همغسی چه یو راځان په راز راز ګلانو
باندی مینی ، او له یو ځنی پا خیدلی ، په بل باندی کینی
همداشانی ځوانی ښځی هم که څه قید ، او بست ور باندی نه وی
او پخپل سر آزاده وی همدا رنګی کار و نه به کوی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

(حبیبه) به هم تل د (حمید) په شا ؤ خو اکښې د بورا په شانی گر ز یده، او د(حمید) دمعا شرت،او له نا ستی و لاړی څخه به ز یا ته محظوظه، او خوشحالیده ، او همیشه به ئی زیار و یستلو چه د (حمید) ستر گی ځا نته ور واړ وی .

همد ا چه (حبیبی) به لید لو چه (حمید) دکتا بو په مطا لعه کښې ډ و ب دی او پخپلو سبقو ئښې مشغو لتیا لری ، نو له حده ز یا ته به خپه کید ه ، او ددی په کلمو کښې بهچا ړ ه گر ز ید ه ، او د اسی ئی په ز ړه کښې سنجوله چه یا څیز ی، او د (حمید) گرد کتا بو نه او اسبا بونه په یو تنا ره کښې واچوی، اوو ئی سو ز ی چه دی ولی دی ته نه گور ی او دی، سره خبری نه کوی چه تل خپلو کتا بو ته گو ری،او په هغه لیك،او لوستو با ندی مشغول دی.

په رښتیا سره ښی او پیمخی ښځی گردی همداسی عادت لری چه غواړی نو ر کسان ټول هغه شیان چه غیر له دوی څخه وی ، ایسته و غو رځوی ، او هیڅ و رته و نه گو ر ی ، او فقط همدی ته گو ر ی ، او تل دوی سره ښائی چه مشغولتیا ولری .

(حبیبه) هم به همدی عمومی حس کښې اخته وه . دو ر ځی خو ځلی د (حمید) خونی ته ورتله ، اوهغه به ئی له کاره ایسته ، او نه ئی پرینبوده چه خپل مقصدته ورسیږی .

هر کله بهچه (حمید) غو ښته چه دا په قراری، او د لا سا سره له خپل ځانه لری کړ ی هم نه کیده ، او که خپه کیده هم څه فائده ورځنی نه مرتبیده ، اوکه په قهر یده هم به هغی پیمخی ښځی باندی دده قهر کوم اثر نه آچاوه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهمدې جهته دی چه اروپائیان وائی : (ښځې د نارینو په نسبت لکه سیوری داډول دی، که نارینه له ښځې څخه وتښتي ؛ نو هغه هم له ده سره روانه وی، او له تری جلا کیږی) .

نو هر کله چه (حبیبه) به د (حمید) دا بې پروائی، او بې اعتنائی ته کتل، ډیرخیلی سپین سترگی کېښ به ئې لا زیاتوب کاوه، او دوړځی ډیر ساعتونه به ئې له ده سره دده په خونه کېښ په همدې لوبو او ټوکو سره تیرول .

دا هم باید وویل شی چه د (حبیبی) په زړه کښې یوه ذره هم د بې وفائی او د خیانت نیه د حیل دمیړه (مجید) په نسبت سره نه وه، او له خپل میړه سره ئې بې نهایته اخلاص، او محبت درلود او په ده باندې ډیره زړیره او مهربانه وه او په دې اندازه سره ئې د خپل میړه اطاعت، او تابعداری کوله چه له وراتتر یادعبادت په منزله بنکاریده . له بل لوری دا هم له هر ډ حینه شا کړه وه، او هر شی ورته رسیده، او له خپلې ناستې او ملاستې څخه ئې هم څه شکایت نه لرلو .

نو بیائی له (حمید) څخه څه غوښتل ؟ . .

(حمید) ددی په نظر کښې داسی خوږ او محبوب و، لکه د دې وروړ، او داسی مینه او محبت ئې ورسره کاوه، لکه چه یوه خواخوږی خورئی له خپل وروړ سره کوی . او دا یو معمولی کار دی . هوښیارانو ویلی دی :

« ددوو ځوانانو زوج، دیوا وبل په نژدیکت کښې د آشنائی تاداو ږ دی . نو هر کله چه د آشنائی تخم د زړه په منځ کښې زرغون شی، له هغه څخه د دوستی داسی نهال شین کیږی چه پای ئې معلوم نه وی، بنائی چه داد دوستی نهال یو ه

ورځ دعشق میوه ونیسي. او ممکنه ده چه په هغه ډومبنیو ورځو کښې له بې پروائي اوتندی ځنې وچ شي، او ډېر داسي هم پېښېږي، چه ددنیا حوادث هغه لاسټی ښخه وباسي دا دژوندن یوه یانه ده چه هېڅوك دهغې له دقائقو ښخه خبر نه دی .»

(حبیبه) او (حمید) هم په اول سبق یو بل سره آشنایان و. مګر اوس ددوی آشنائي د دوستي تر مرتبې پورې رسیدلې ده. او داهم یو معمولي شی دی او چنداني په خپلوی کښې مهم نه ګڼل کېږي شي .

شپېږم ټوك

یوه ورځ (حمید) پخپل کور کښې سبق وایه چه له باندي ښخه یو غږ د ده غوږ وته ورسید و. چه غوږئي ونیولو وائي وریدلو چه ورو ئي (محمد) له خپلې ښځې سره په زغرده سره سختې خبرې کوی او په یوه کورني موضوع کښې هغې ته سرزنښت ورکوی .

داموضوع کومه اویه خبره نه وه. یوه معمولي خبره وه چه ښځه او مېړه په هغه کښې سره ښتي و . دا رازې لنډې جګړې هر کله دښځو او دمېړو په منځ کښې پېښېږي .

په رښتیا سره دارازې جګړې کټ مټ دهغې مالګې یا ترشي په مېز له دي چه په کټو کښې ئې اچوي یائې د کوندري په خواکښې ایږدي ترڅو چه ذائقې ته ئې تغیر ورکړي او اشتهائې زیاته کاندی .

ولې چه یو رازې ژوندون اګر که په هوسائي او عاشقي سره هم تیرېږي سړی ژوبله وی . صاف او شفاف آسمان اګر که ښه ښکاري، مګر که ډېر وخت همغسې پاتې شي، دښځګان سبب ګرزي دښځو او دمېړو منځ په ژوندون کښې مختصرې جګړې داسې دې لکه په آسمان کښې وریځ چه کله کله د آسمان او لمر او دستوریو مخ پټوي، او وروسته له هغه ځنې دلمر او سپوږمۍ او ستوریو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه وړونکی او ځلا ندی شعلی یه تك شنه او ر وښا نه آ سما ن کښی ډیری ښی ښکاریږی ، او زړونوته سرور او ستر گوته نور بښی ، همدا رازی دوستی او محبت هم وروسته له کمکی جگړ و څخه لاتو دیږی او زیات خوږیږی .
خیر له دی بر خی څخه تیر یږ و :

د (حمید) تر ډیرو ورځو پوری غوږ ونه بریدل او د دوی طبیعتو او خو یوته به متوجه وگر د خپل ورور او وریندار ی په منځ کښی ئی پرته له مینی او محبت او خوږ و وینا وڅخه بل هیڅ شی نه آوریده . مگر دا ا ... ځلی دی چه د دوی په منځ کښی جگړه پیښه شوی ده او (حبیبی) ته در گرده ... ری .

هر کله چه (حمید) د (حبیبی) دا سر زنښت و او ریده چه پله پسی دده ور ور هغی ته ور کو لو . نو یو عجیب احسا س او ز ړ ه خو ږ ی دد ته د (حبیبی) په نسبت سره پیدا شو .

یو ناځاپه به دده په زړه کښی دا خبره تیره شوه چه له خپله کوره و تلی زرتر زره دی جگړی ته خاتمه ور کړی . . . نو له خپله ځایه پاڅیدلو . . . . بیا بیرته یخپل ځای کیناستلو . . . او فکرئی کولو . . .

یخوا مو ویل چه (حمید) دخپل مشر ورور (مجید) ډیر تعظیم او تکریم کاوه او ددده په زړه کښی ډیر خوږوه . نو اوس به و گورو چه په دی شیبه کښی د ی د خپلی خو نی په گوښه کښی یوا ځی نا ست دی په څه فکر وکښی ډوب تللی دی ؟ ! . . .

دده دزړه په منځ کښی یو پټ احساس او یوی نا معلومی مینی ځای نیولی و .

ښائی چه یخپله دی به هم له دی احساسه تر او سه پوری خبر نه و . ا و که کله کله به ئی دهغی نښی هم یخپل وجود کښی لیدلی ځان به ئی په هغه باندی نه پوهولو ا و د هغی په مخ کښی به ئی پرده اچوله .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا پیتی احساس څه شی و ؟

دی په دی باندی نه پوهیدو ! یا ګی نه غوښته چه ور باندی وپو هیږی ! یا ګی نشو ا ی کولای چه پری و پوهیږی !.

دا مهم او پیتی احساس چه مونږ هم تر اوسه پوری د هغه په کیفیت باندی خبر نه یو دعشق او د اضطراب ګډنی یوه مخلوطه وه .

دعشق او د اضطراب په معنی باندی پدی ځای کښی و نه پوهیدو ؟

عشق د خپل دهغه مشرورور په نسبت چه پد د باندی ګی دیرحقونه لرلو او دده په حق کښی دیوه مهربان پلار په ځای واودده دژوندون ګرد لوازم او ضروریات ګی برابرولو .

او پو داسی ورورګی و چه له خپلی ګنتی سره ګی دده د سعادت، او د هوسائی ګرد لوازم مهیا کړی و نوخرنګه به و نسی چه د یوهسی ورور په نسبت به عشق ،او مینه نه لری ؟ . . .

دا برخه تر یوحده پوری دیره ښه ښکاره ، او ر وښانه شوه . نو د اضطراب په نسبت څه وائی چه دده دپریشانی سبب څه شی و ؟ . . .

تیاره ګکی همدادی چه تراوسه نه (حمید) ته خرګند شوی دی ، او نه مونږ ور باندی پوهیږو ! . . .

(حمید) لـه خوورځی پخوا په دی موضوع کښی ځیر شوی و چه (حبیبه) له خالصی دوستی څخه پرته بل یو نری احساس هم لری .

په او له ورځ کښی چه دی خبری ته ګی فهم وشو، نو په ځان وریږدیده، او دیر زیات پریشان شو .

دوهمه ورځ کښی ګی د خورا خپګان، او پریشانی له لاسه د خپلی خونی ور، له دننه خوا ځنځیر کړ لو ، او د خونی په یوه ګوښه کښی کیناستلو ، اودیر زیات ئی و ژړلو .

دریمه ورځ چه (حبیبه) دده خونی ته ورننوتله ، او دواړه سره ځامخ شول نو (حمید)

سلاسه پاڅېدلې په قهر، او کنځلو سره ئې هغه له خپله کوره وایستله، او ورګې بیا خپل ځان پسې مخنځیر کړلو.

څلورمه ورځ ګېږ له کوره ووت، او ترتیر ماښام پورې بېرته خپل ځای ته را نه غی.

پنځمه ورځ د سردردۍ په بهانه په خپل چپرکټ باندې و غزېداو، او په بسترکښې ئې ځان پټ کړلو مګر (حبیبه) د ده له خواښخه نه اړی کېدله، او تل به ئې د مرض دکیفیت پوښتنه‌تری کوله، او راز راز دواوې به ئې ورته را وړلې، او دده په خونه کښې به ئې په زور ور تویولې.

شپږمه ورځ د (حمید) په خیال کښې دا خبره ټینګه شوه چه د ی پخپل ځان باندې غالب شوی دی، او دده دزړه قبضه دده په لاس کښې ده، مګر لږ څه شېبه ور وسته بیا پرېشانی غالبه ور باندې وکړله.

په دغه ورځ بیا دده دوروره او دوریندارې په منځ کښې څه جګړه پېښه شوه، نو دی چه دده ئې سکرتي په وخت کښې دخپلې خونې په کنج کښې ناست و په پوږ ور فکر کښې پرېوتلی، او وروسته له هغه ئې رغوښتلو چه د باندې ووزي دخپل ورور په مقابل کښې د(حبیبې)طرفداري، او حمایت وکړي.

په دې خیال کښې ئې پوخو پلونه هم دوره په اورې واخیستل، مګر وجود ئې ناڅاپه وریږ دېده، او د ریږدېدلو په واسطه وچ کلک پخپل ځای کښې پاتې شو.

دده په زړه کښې دا خبره تېره شوه چه هر کله دده ورور (حبیبې) غوندې پوې ښکلې او پېمځې ښځې سره هره ورځ جنګ وي، نو دی ښه سړی نه دی، په همدې واسطه دده په زړه کښې د (مجید) په نسبت لږ څه تنفر هم پیدا شو.

دا بېد، او شوم احساس لمړی ځلی دی چه د (حمید) په زړه کښې دخپل ورور په نسبت وګرځېدو مګر دخوښۍ ځای دی چه دا بېد احساس زر دهغه له زړه څخه ووت، او بیالې چه لږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه اثر به ئې پاتې وي . مگر هغه اثر دومره لږ ، او ناچيزه و چه له هغه څخه هيڅ ويره او انديښنه نه کيده .

بهرتقدير سره د (حميد) با خيال وکړ لو چه بايده دي له کوره ووځي که د (حبيبې) مرسته ونه کوي نو دخپل وروور مرسته خو به وکړي .

چه څر نگه دا خيال دده په زړه کښې تير شو ، زړه ئې په غږ ځنگ شو ، او په ټول بدن کښې ئې د گوزڼ وهلې په شانې ويزدل پيداشو . لنډه دا چه (حميد) له ډير فکر وهلو ، او دريدلو څخه آخر په تنگ شو ، او له کوره ووت مگر دده له وتلو سره جفت جگړه هم پای ته رسيدلې وه .

دده وروور له کوره بهر و وت ، او (حبيبه) له ژړا څخه خوځ نخوځ دده په خونه کښې ننوته .

هغه (حبيبه) چه چپ له دغې ورځې څخه به هره ورځ د (حميد) په خونه کښې په خندا ، او اکاږ و سره ننوتله ، او هيڅ کله به ددې وچولې تريو ، او خوله به گې پته نه وه نن اول ځلې دي چه په ژړا سره ننوتله ، او دده د وروره لاسه ئې پټې کولې ، او اوښکې به ئې له سترگو څخه تويولې .

(حميد) چه دا وضعيت ته وکتلو ! داپه ځمکه ، او آسمان ورباندې و څرخيدلو ، او بې اختياره له خپل ځای څخه پا څيدلې ، ددې په دلاسا کولو باندې ئې پيل وکړ لو ، او سرگې چه دده د چيرکته په بازو باندې ايښې و پورته کړ او .

په عين همدې وخت کښې دده په وجود کښې يو سخت ريږدل ، او ارتعاش پيدا شو ، او يوې مرموزې قوې به دې د (حبيبې) په لورې کش کاوه .

همغه قوه چه له ډيرې مودې څخه دده دروح په تيه تياره کښې پټه وه چه اوس ناڅاپه څرگنده شوې ده .

نورئی و نشوی کولای چه مقاومت وکړی . خپل لاسونه ئی ددی له مخ ، او سر خپه کړ زول . لکه چه پوسور انکار دده په زړه کښی بل دی ، اختیار ئی له لاسه و ووت او خپل سرئی شکته کړی په ریښرد بداءاو اضطراب سره ئی مخی کړاه .

او پخپل ځان باندی پوه نشو . یوه سخته لړزه اورعشه دده په اندامو کښی اویدلی وه .

په همغه حال کښی ئی احساس وکړلو چه (حبیبی) خپل ځان له ده څخه په هغه خوا کش کړلواوحال داو چه دا نه ده پوهید لی . ځکه چه دهغی په وجود کښی هم د (حمید) له لاس وروړاو څخه همداسی یوه لړزه او ارتعاش پیدا شوی و . او له دی جهته بی اختیاره د تشنج په حالت کښی له خپل ځایه هغی خواته غورزیدلی و .

دوانړه هك يك اوحیران او ساختلی سره ناست و . (حمید) یوه خوا او (حبیبه) بله خوا په دوه قدمه لری فاصله کښی ولاړ او هغه ناسته وه .

داچوپیدا او حیرانیا تر ډیره وخته پوری و زنغیدله . ترڅو چه (حبیبه) له خپل ځایه پاڅیده اود ورو به لوری روانه شوله . او (حمید) له خپل ځایه هیڅ ونه خوزیده او هیڅ ئی ونه ویل .

یو ساعت وروسته که څوك د (حمید) دخونی له خوا څخه تیریدی نو دده د زړا غږ به ئی هرو مرو آوریده .

دنوولی ژړل؟ اوعلت ئی څه شی و ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووم ټوک

دشپې له نحې (مجید) له نورو شپو څخه په وخت کور ته ورسیدو . او برابر د خپل ورور خونې ته ننووت (حبیبه) په خپله خونه کښې په یوه کار باندې بخته وه . د وی دواړو ورونو ترډیره وخته پورې پخپل منځ کښې خبرې او اترې سره کولې .

(مجید) دهغې جګړې په نسبت ډیر خپه ، او پښیمانه و .

په پای کښې دواړه ورونه په اتفاق سره د (حبیبه) د خونې خواته ور غلل، ورتږلي و . دژړاغږئې دخونې له منځه آوریدو .

همدا چه (حبیبه) دخپل دمیړه اولیوره په ور تګ باندې وپو هیدله ، په تلوار سره ئې دروازه پرانیستله، اوښکې ئې له خپلو سترګوڅخه پاکې کړې، او خپل اضطراب، اوپریشانی ئې هم په خو شحالي سره بدله کړه ، او د(مجید) ترڅنګه داسې کیناستله ،چه هیڅ پوښي ددوی په منځ کښې نه وی پیښ شوی .

په دې شپه هم لکه نورې شپې دې کچنې کورنې په ګډه سره ډوډې وخوړله او ، چای ئې وڅکولو ، اونمونځ ئې اداکړلو، او ښې ښې خبرې، اومجلسونه ئې سره وکول .مګر دتیارې پو پټ عامل ددوی په منځ کښې داننې ورغلی، اوشپې ترتهدیدلاندې نیولې وی .

اصلي خبره موپریښوده ، اوبه بله خوالاړو :

وه ولیکل چه (مجید) په خپل هغه کار چه (حبیبه)غوندې یوې ښکلې تابعداري باوفا ښځې سره ئې جنګ کړی و ، سخت پښیما نه و ، او له همدې جهته ئې (حبیبه) ته ډیره دلاسا ئې ورکړله، اوعذرئې ورځنې وغوښتلو نو نه دی ښه (حبیبه) هم له زړه دده سره پخلا شوه ، او(مجید) ددې خپلې بدخوئې دجبران دپاره یوه جوړه ډیراعلې بوټان (حبیبه)ته

له بازاره په گران قیمت سره واخیستلو، چه د هغو بوټانو له پیښو کولو څخه وروسته (حبیبه) په دې اندازې سره خوشحاله شوه، چه گڼه هیڅ کله نه وه ژړلي، او هیڅ کله نه وه خپه شوې
اوس راشه چه وگورو چه په دې ورځو کښې به (حمید) باندې څه تیریږي؟

(حمید) خوار له هغې ورځې څخه راهیسې یو نوې شې پخپل وجود کښې لیده، او یو بل ژور احساس دده په زړه کښې د (حبیبه) په نسبت پیدا شوی و، چه دې ده له نوم څخه خبر نه و.
فقط دومره پوهیده چه د (حبیبه) د نژدې کیدلو په وخت، او د (حبیبه) د غږ د اورېدلو په ساعت کښې، او د (حبیبه) په خیال کښې راتلو څخه، بې اندازې نشاط، او محظوظیت، او خوشحالي ورته پیښیږي، او له دې شیانو څخه دده په زړه کښې غورځنگ، او په روح کښې ئې د آلوتلو علامې پیدا کیږي.

هر کله چه هغه له دې څخه زیات بل شې پخپل وجود کښې نه لیدلو، او هم نه پوهید و چه څه وکړي؟ نو چوپ به و.

ورو ورو د اسکوت، او چوپیدائي په حیرت، او حیرانتیا باندې بدله شوه.
وروسته له هغه به ډیرې ورځې د خپلې خونې په یوه کنج کښې گوښې ناست و، او تری تری به ئې یو لورې، او بل لورې ته کتل.
په دومبیو ورځو کښې به (حمید) له دې خپل حالت څخه په تعجب کښې وه، او ترا به ئې ورځنې خوړله. ولې په تدریج سره ئې داترا خوړل، او تعجب هم ورک شو، او هر چیرې به لکه یو بت غونډې وچ کلک ناست، او تیه تیه به ئې یو خوا ته کتل.

ائلوه داچه په دې روحي بحران باندې یوه هفته مبتلا و.
یوه هفته تیره شوه، دده د روحي بحران دوره تمامه شوه، او هغه پټ اور چه په دومبي شعله ئې او حته شوې وه د میدې زیاتیدو، او تو دښت ئې ساعت په ساعت ډیر یدو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نواوس یوه شو چه دی عاشق شوی دی ، او په یوی داسی لوئی بلا اخته شوی دی چه هر سرئی غم دی ، او په داسی یوه تیه تیاره کښی پروت دی چه « پاڅئی تری ورك دی » او یاد پښتانه دمتل سره برابر داسی بوخای کښی ولاړ دی چه « دی خوانه ئی گړنګ او هغی خوانه ئی پړانګ دی . که دی دخپلی عاشقی درد دوا کوی برسیره په دی چه د دنیا شرمندگی او رسوائی او دعقبی باز خواست ورته پښیدونکی دی گویا دی له خپل مهربان ، او نیاغلی مشر ورور سره (چه کټ مټ دده دپلار په منزله دی) پوخورا لوی خیانت هم کوی ، او که دی فکر ، او تصور پسی بالکل ونه گرزی په زړه کښی ئی د (حبیبه) دعشق داسی کاری غیشی لگیدلی دی چه دهغه ایستل فقط د (حبیبه) دناز کی گوتی کاردی ، او دهغه پرهار علاج فقط د(حبیبه) وصال دی ، اوبس .

کوم وخت بچه (حمید) د خپل ورور دشفقت ، او دمرحمت ، اود پالنی ، اودمهربانی مراتب پخپل زړه کښی گرزول ، اوچه بیا به ئی دخپلی عاشقی ددی نوی درد تصور کاوه نو دنیا به ورباندی گرده تاویده ، او خرخیده ، او وینتان به ئی زیگه شول اوجگ جگ به دریدل ، اومصمم کیده به چه باید دی داچتی فکر ، او داشیطانی حرکت چه دده دمشر ورور په نسبت خورا در وند خیانت دی هرو مرو پریږدی .

او هرځله ئی چه د (حبیبه) ملاحت او لطافت ، اوحسن ، اوکرشمی ، او دهغی عشق ، اومحبت په تصور کښی ورتلو ، نو لیده به ئی چه له دی لحنی همرغیده نشته نو رار زار به ئی ژړل او غټی غټی اوښکی به ئی له سترگو څخه بهیدلی ، او ویل به ئی چه خدایا اخه بلادی راباندی اوروځی ، اوخه سخت تندردی را باندی غرزولی دی .

خدایا استا دخپل حبیب په لحاظ ، او خاطر سره یازما زړه د (حبیبه) له عشق ، او مینی

څخه خلاص کړی، یا زما ساه را څخه واخلی، او په شرموی مه شرموی، او دنیا غلی (مجید خان) په مقابل کښې می خیانت کاره، او متجاوز مه ګرزوی .

سره له دا سې راز نارو او سورو د (حبیبه) محبت، او عشق دده باندی لا زیاتیده، او دهغې دمینی لمبه دده په ګرد وجود کښې بلیده، او تل به ئې ستر ګی دوره په لوری ختلی وی چه دیوی حوا، او بلی خوا تیریده و په وخت کښې ئې تل وینی، او غوږونه به ئې ددی دغږ داوریدو دپاره تیرو، او خپلی سو ګمی به ئې رانیکودلی چه ممکنه ده دهغې خوشبوئی ئې تر سو ګمو شی، او ډیر خلی به دی په (حبیبه) پسې همغسې زغاست لکه چه (حبیبه) پخوا په ده پسې تلله او راتلله، او خوا د مخواد به ئې کومه موضوع پیدا کړی هغې سره به ئې خبری او توقف کولی .

او په عین هغه حال کښې چه دده حرکات به له حبرو، او ګډلو څخه متجاوز کیدو ته نږدی کیدل، زړ تر زړه به ئې د(مجید) خبره په مخ کښې د ...او له لاس و پښو څخنی به لری کیدا او د ورور و لی وضیفی به د ... په زړه ورته ویل ... ی (حمیده) داچی خیالونه چه د... او عقبی دخرابوی، او تازما خوا خوږی ورور پمخ کښې شرموی، له سره څخه و باسه ! زما دحرم په نسبت. چه تا سره می ډیری ښی ګټنی کړیدی، تل امین، او وفادار اوسه .

که رښتیا اوری ! (حمید) هم همدا سې غوښته، او همدا به ئې تل په زړه کښې و . مګر خوار څه وکړی، چه دده دزړه اختیار دده په لاس کښې نه و . دده عنان، او واک دبل چا په لاس کښې و او بلا اراده په دا خطرناکه کښنده کښې (چه پای ئې معلوم نه و) لویده .

دده میل، او خواهش همدا و چه باید و د ریږی، او په دا بی سر او سامان چول او بیا بان کښې نه ځی، مګر بل یو لوی قوه چه عشق ئې بولی دی به ئې د شاله اوری تیل واهه، چه هله ! زر که لاړ شه ! در یږه مه !

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳۳

اتم ټوک

(حبیبه) هم د (حمید) په درد باندې اخته وه. هغې هم له دې غم ړانګیزه عاطفې ځنې (چه د «عشق» په نامه سره یادیږي) څه برخه لرله، مګر ذاتي عفت، او فطري عصمت، او ډېره امانت، او ډېر مني توب وفاداري، ددې په مخ کښې یو لوی دیوال او ددېنګ سد په شان ولاړ و، او د خپل زړه خبرې ګې نشوی ښکاره کولای. نو پخپل زړه کښې به ئې په پټه سره غم کولو، او رنځ به ئې ایستلو، او په خوله به ئې هیڅ نه ویلو مګر داد پښتو د لنډۍ مفهوم به ئې تل په زړه کښې ګرځولو.

پټ مې ین یم پټ به ژاړم

پټې به او ښکې ګریوانه ته تو یو مه

د (حمید) خونې ته به اوس ډېره لږ ورتله، مګر تل به ئې خپلې کړې کې څخه، د ده خونې ته کتل، او دده ګرځ حرکات او سکنات به ئې لکه یوماهر عکاس د غور په سترګو سره لیدل، او دهغو عکس ئې پخپل زړه کښې ثبتاوه چه د نه لیدلو په وخت کښې له هغو ځنې استفاده وکوي.

د (حبیبه) په زړه کښې به وه چه خپل کار پسې لاړه شي مګر کار به ئې له لاسه نه وېوره. غوښتل به ئې چه له خپلې خونې ځنې بهرته لاړه شي، مګر ددې په پښو کښې به قوت نه و چه پاځیږي.

(حبیبه) هم په دوه مختلفو حسو کښې لو یدلې وه، له یوه اوري «عشق» او له بل اوري «وظیفه» ددې په زړه کښې سره په جنګ و، او هر یو به خپل قوت او قدرت ښندلو تر څو چه بری مونده کاندې او (حبیبه) هغې خواته ور کش کړي. دا خواره کې په ددې منځ کښې سرګردانه او حیرانه پاتې وه، او هیڅ نه پوهېده چه خپل لیونی ژوندګي سره څه وکړي؟.

که کوم وخت به (حمید) له کوره بهر وتلی و، نو (حبیبه) به دانګړ اوګې دروازې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترگی نیولی منتظره په ناسته وه ، چه (حمید) به څه وخت بیرته راځی. همدا چه (حمید) بهنووت (حبیبه) به دهغه له مخ ځنی تښتیدلی په کور کښې به پټیده اوهلته به ئی سر په دواړو لاسو کښې نیولی زار زار به ئی ژړل .

دشپی لهځی بهچه دوی گرد دهوی اوچتی لپاره سره تولیدل (حبیبه) به په ډیر مشکل سره خپلځان اداره کاوه، اوتر خپل واك لاندی به ئی ساته اوپه هره وسیله سره چه کیده ځان بهئی آ رامښکاراوه .د(حمید) حال‌هم دگډلون په وخت کښې کټ مټ د(حبیبه) پهشان و.

(مجید) له یوی میاشتی څخه په ئیسی تل گوری چه دښځی رنگ ئی ورځ په ورځ‌تغیرمومی اومخ ئی تك زیړ آ وښتی دی او همداسی ئی دورور وضعیت هم‌ورځ په ورځ ورانیږی مگرپه سربانډی‌ئی نه پوهیدلوچه (حمید) باندی‌څه شویدی ؟ چه ورځ پهو رځ دنگریږی او ضعف او نقاهت ئی آخری درجی‌ته رسیدلی دی ؟ او همداسی حیران و ؟ چه(حبیبه) ولی غمجنه ښکاری ؟ اودمخ گل ئی مړاوی‌ریښی ؟ اوتل‌ئی دځوانی په‌بهار کښې دخزان اثر ښکاریږی ؟ . .

په رښتیا سره دالکه لمرغوندی ښکاره وه چه هم (حبیبه) په دی ورستیو څو هفتوکښې‌ډیره غمجنه اوپریشانه ده اوهم (حمید) ورځ په ورځ خرابیږی .

(مجید) چه خپل وروررسره ډیره مینه لرله اوهم ئی ښځه‌وربانډی ډیره گرانه وه‌ددی حال اوتغیراتو لهلیدلو ځنی ډیرحیران اوپریشان و . دده‌په خیال کښې داسی‌راتله چه‌د (حمید) دپریشانی سبب خوبه‌همداوی چه امتحان‌ئی نژدی دی ،اودی دهغه‌له نتیجی څخه‌ویریږی . مگرد (حبیبه) دخپگان په علت‌باندی هیڅ نه پوهیده،اوپه‌تعجب کښې‌پروت و،اوهرځومره‌ئی‌چه په دی موضوع کښې فکرواهه په درك باندی ئی نه پوهیده - د څوورځو لهفکرو هلوځنی وروسته دائی په چرت کښې راغله چه ښائی (حبیبه) به‌دکورله ډیروکښناستلو څخه په تنگ شوی وی ؟ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورو ورودا فکر د(مجید) پهماغز وکښې فوت ونیولو ولی چه بل هیڅ یودلیل د(حبیبه) دپریشانی لپاره دده په زړه کښې نه ورتلو اویه عین حال کښې دی خبری ته ئې ډیره تلوسه وه چه هر و مرو ښائی د (حبیبه) د دی درد تشخیص په ښه شان سره وکړی

هغه وخت چه داوهامو سخته سیلی ، او دبدگمانی طوفان دچاروح پخپلو منګلو کښې ونیسی . له هر لوری پریشانه فکرونه پههغه باندی یرغل کوی اوهجوم راوړی ، اوهغه خپل خوراسیك خیالات ، کټ مټ دحقیقت په صورت سره وینی . ترڅو چه د داسی وهمی اوچتی فکر و په سبب سره ، له روحی پریشانی ځنی خلاصی پیدا کاندی ، نوله دی جهته پوهانو ویلی دی چه انسانی روح تههیڅ یوآفت لهتردید اوشكڅخهزیاتضرر رسوونکی نه دی، اوښائی چه انسانان تل خپل ځانونه له شك اوتردید ځنی ژغوری .

(مجید) هم په دی موضوع کښې دشك اوتردید له لاسه په ځان رسیدلی و . او آخرئې داخبره په زړه کښیناستله چه (حبیبه) فقط د کورد کارو اود ډیری ناستی دلاسه ، دسل او ددق په رنځوری سره اخته شوی ده . نوله دی جهته ددی دعلاج په تدبیر کښې شو .

له یوی خوا د(حبیبی) ګورنی کارونه دومره ډیر و ، چه یوه شیبه هم له صبانه تربیګاپوری وزګاره نه وه ، اوله بل لوری (مجید) هم نه شو کولای چه خپله ښځه یوائی پی له کوم محرم څخه پرینږدی چه څېری لاړه شی .

دامشکلات زر له منځه ورك شول . ولی چه د (مجید) په زړه کښې داخبره هم تینګه شوی چه (حمید) بههم دامتحان له ډاره ځنی خپه وی ؟ اوشپه او ورځ ئې د خپلو سبقو په تکرارولو اوګردانولو سره خپل ماغزه ګرزولی ؟ او داضعف اوناتوانی هم له ډیری مطالعی اودزیار ویستلو پهسبب و رپښه شوی ده ؟ نوله دی جهته (حمید) ته هم ګرزیدا اوتفریح په کارده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې خبره بانديې خبر نه و ، او نه پوهيده چه کشر وروړئي (حميد) له ډيرو ورځو راهيسې له لیکلو ، او لوستلو ، او سبق ويلو څخه بيزار شوی دی ، او دا ضعف ، او ناتواني او پريشاني له بل لوري ورته پېښه شوې ده .

خير ! (مجيد) داسې يو قصد ، او اراده وکړه چه له دې په وروسته به د صباڅې اويګاني له مخې (حبيبه) ددې له کچنۍ وروړ (حميد) سره ژر څه بهرته درومي ، او وروسته له لږ څه ګردش او تفريحه به دواړه بيرته سره رادرومي .

ګويا (مجيد) په خپل خيال کښې په يوه غيښې دوی نيغې ويښتلی يعني غوښتلئي چه په دې وسيلې سره له يو خوا (حبيبه) له پريشاني او ګوښي‌تو به څخه خلاصه کاندي ، او له بل لوري ئې په زړه کښې خيال وروړته هم (چه په خيال سبقو کښې له ډيرو زيار ويستلو څخه نالکل زهير شوی دی) څه تفريح او فهم غلطي ورکړي ، او دا کار دده په نظر ډيرښه ښکاريده .

يوه شپه په داسې حال کښې چه (حميد) په خپل کوټه کښې په ظاهر سره په مطالعه کښې مشغول و يعني کتاب ئې په خپل مخ کښې پرانيستلی ، او ورته کتل ئې ، مګر فکر ئې لکه يو وحشي مرغه د کتاب له کور يو څخه په تيښته ، او په يو بل عالم کښې الوتلو ، (مجيد) وربانديې ننوتلی ورته وئې ويل :

زما جانه ! دومره زياته مطالعه مه کوه ، چه روغتيا ته دې ډير نقصان لري ! وروسته له دې څخه لږ ساعت چوپ شوی ، او په چرت کښې تللی بيا په خبرو شوی (حميد) ته ئې وويل : زما د سترګو توره ! بيا څه نن شپه د سينما سيل ته لاړ شه ، چه پام د غلط شي !

اګر څه (حميد) هيڅ نه غوښتلو چه له کوره بهر شي مګر دلږ څه فکر وهلو څخه په وروسته ، د خپل دوروړ له دې خبرې څخه خوښ شو ، او په زړه کښې ئې داخبره تيره شوه ، چه دې مشغولتياته مي تراوسه پوري پام نه وه شوی ، ولی زه به تل په خواله دې چه د (حبيبه) د مينې لمبې زما په وجود کښې نه وي بلې شوي ، د سبق په ويلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدبخت وم ، او فقط څوځلې سینماته تللی یم ، او اوس دادی چه د (حبیبه) دعشق په اورکښې سوزم ، راشه چه نن شپه سینماته لاړشم ، که خدای کړی وی گوندی چه هلته می لږ خه یاد غلط شی .

نوزر پاڅیده ،او دریشی نی واغوستله ، او له ځپلی خونی ځنی بهر شو . که گوری چه (حبیبه) هم خپل کالی آغوستی او ځان ئی سنبال کړی ، دانگړیه مخ کښی بهر وتلوته تیاره ده .

(حمید) ددی منظری له کتلو څخه نږدی وچه بیهوش شوی په ځکه وپرزی ، مگر په ډیر مشکل سره ئی ځان و نیولو ، مگر بیا هم دده په وجود باندی لړزش ښکاره و ، او غابونه یې ئی یو په بل سره اګیدل ، او لینگیو کښی ئی دریښږدیدا اثرمعلومیده .

په عین همدی وخت کښی چه (حبیبه ـ او ـ حمید) دواړه په حویلی کښی سره یوځای کیدلو (مجید) هم ددوی تر شا رسیدلی (حمید) ئی مخاطب وګر زاوه چه «زویه ! (حبیبه) هم ځان سره سینماته بوزه ! .

دی لنډی گنډی جملی په (حمید) باندی خورا عجیبه تأثیر وننه وغورځول ، او دی ددی خبری له آوریدو ځنی په داسی یو حالت کښی واویدو لکه چه داورغتی سکروټی دده په سر اوځگر کښی اویدلی وی .

بیا ځکه ور باندی گرده وڅرخیداه ، اوپه سرکښی ئی سخت دوران پیدا شو ، اوکه په دیوال باندی ئی تکیه نه وی کړی ، هیڅ لری نه وه چه لنکس ئی خوړلی او لویدلی به و .

نا څاپه دده په زړه کښی داخبره تیره شوه چه بیا ئی زما وروربه زما له دی معاشقی ځنی خبر شوی وی ، او اوس ئی زما درسوائی لپاره دانقشه روغه کړی وی .

زړه ئی غوښته چه یوه بی ترا چیغه ووهی ، اوپه ډیره زاری ، او خواری سره داحقیقت خپل خوا خوږی ورور ته (لکه چه دی) هغسی رنګه څرگند کاندی، او دخپلی دیګنا هی او ځان ژغورلو په نسبت دده په مخ کښی قسمونه وخوری، او وولوړی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

مګر پخوا الدی ښځه چه دی خپله خوله وخوزوی (مجید) وړاندی شوی له جیبه ګی یو شل ر و پګبز نوټ و یستلی ، او ده ته ئی ورکړ او ، اویه یوه معمولی لهجه سره ګی ورته وویل چه « داهم واخله » .

ددی وضعیت ، او خبری ښځه فی الحال (حمید) وپوهیدو چه وروړګی لا دده له عاشقی ځنی خبر نه دی.

سمدلاسه یوه بله لویه وسوسه ، او سودا - ده ته وریپښه شوه ، او هغه داوه چه که د ی او (حبیبه) په دی تیاره شپه کښی له دی ځایه عین تر سینماپوری لاړشی ، او بیا په سینما کښی یوه موده سره یو ځای کښینی ، او بیا له هغه ځایه په نیمه شپه کښی سره بیرته را دروسی مبادا چه له ده ځنی چپ له شریعت ، او انسانیت ښځه کوم حرکت صادر شی ، او ځان ذد نیا او آخرت په شرمو باندی وشرموی !

هغه غوښتل چه د خپل وروړ په نسبت وفادار اوسی او دده حرمت ته ترخو ئی چه عقل او فکر په سر کښی وی ګوتی ورنه وړی ، مګر پخپل یاغی زړګی باندی ئی چندانی ډاډینه نه لرله .

هو ! دی پوهیده چه انسانی روح دعشق او دبهیمی قوی په مخ کښی ډیر کمزوری او ناتوانه دی . او د هوسو او خواهشو په مقابل کښی کټ مټ د یوه میاشی په شان د سختی سیلی په مخ کښی دی .

او دا خبره ورته معلومه وه چه هوس لرونکی زړه و حشی غرڅی غوندی له اسلامی اوامرو او اخلاقی تعلیماتو ځنی د ر ذ ائلو ورشوته تښتی .

نو له دی سببه د (حمید) زړه نه و ، چه (حبیبه) سره یوځای له کوره ووزی ، ځکه چه یخپل ځان باندی ویریده ، چه واك ئی له لاسه بهر نشی ، او د امانت داری او د وفاداری له حدوده ، بهر پل کیښږدی .

همدا و هغه لاس ئی چه د نوټ دا خیستاو لپاره غز ولی و ، ور بیرته ئی کړ لو ، او په لړزیدلی غږ سره ئی ورته وویل : « نه ! زه نه ځم ! » .

(مجید) ورته وویل : « نو کالی دولی واغوستل ؟ » .

اگر که دا سوال ډیره یوه عادی او معمولی خبره وه ، هر کله چه (حمید) خپل لاس او پښی په دی ځای کښی ورك کړی و ، هرڅو مره ئی چه په خپل فکر او ماغزو باندی زور واچو لو ، چه د خپل د نه تګ لپاره کوم بهانه او پلمه جوړه کړی و ئی نشوی کولای ، فقط دومره ئی په زړه کښی تیره شوه ، که په دی موضوع کښی څه زیاتی خبری وکړی ، نه چه دا پټه خبره ئی ښکاره ، یائی وروور ور باندی بد ګمان شی ناچاره ئی بیا لاس ور وروږد کړی نوټ ئی ورڅخه واخیست او له (حبیبه) سره یوځای له انګړه څخه ووت .

(مجید) د کوڅی تر آخره پوری له دوی سره لاړ . او هلته ئی په ورو چه (حبیبه) پوه نشوه خپل ور ور ته وویل : « په داسی یوه لاره تر سینما پوری لاړشی چه په هغی لاری کښی د خلقو بیړ او باړ کم وی ، او تاسو په هوسائی سره لاړشی او راشی او د تګ په وخت کښی د تل (حبیبه) ته پام وی . »

دی خوار نه پوهیده چه هغه پخپل لاس وازده پیشوته وسپارله ! یائی او ر د بارود و تر خوا ولګولو ! ! او ړنده شوی تبشه ئی پخپله پښه و وهله ! ! !

څه به وکړی شی د دنیا قانون همداسی چلیږی ، او سړی د داسی کار و په فلسفه باندی نه پوهیږی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دخالقو عادت په دی باندی جاری دی چه له قضا او قدر ځنی شکایت وکړی او دبدبختی او مصیبت په وخت کښی له فلکه پېښی ولری مگر په دی باندی نه پوهیږی چه ئی دخطر او مه انسانان خپلو ځانو ته پخپلو لاسو سره تاوه وی. او هره هغه بدبختی او مصیبت چه ئی چاته پیښیږی د هغه غفلت او دبی پروائی نتیجه گڼله شی چه پرون ئی کړی وه.

(حبیبه) او (حمید) دواړه سره یوځای له کوخو او بازار ونځنی تیریدل، او په تولو لارو کښی به چو په چو پتیا سره روان وو، او یوه هم له دوی ځخه څو نه وی نه خوځیږ هرکله چه له لوی بازار ځخه چه هلته ډیر از دحام و تیریدل، نو دواړه سره ږدی شول ترڅو چه یو بل سره غلط نشی.

(حمید) د (حبیبه) په نژدیکت سره پخپل وجود کښی د اسی یو ارتعاش او اضطراب محسوساوه چه له نشاط او ډیر خوندنه ځنی روغ شوی و.

دااحساس چه مرکب وله عشق او اضطراب، او له ویری او تفکر ځخه، (حمید) ته ئی دمد او جزر، یا قبض او بسط، یا خوف او رجا غوندی یو حالت بښلی و.

(حبیبه) ته به ئی چه کتل د عشق لمبی به ور باندی بلیدلی.

دد نیا رسوائی او دآخرت د پوښتنی خیال به ئی چه کاوه، و یریده به، خپل ورور ته به ئی چه فکر کاوه اضطراب به ئی زیاتیده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که به لږ یه‌دی بده مسئله کښې ځیر کېده ، نو له حده زیاته ئې ښه‌ ښکاریدله او خوږ را ډېره ویره به ور ته پیښېده.

د اکثر د مختلفه احساساتو سره غونډه شوی، په ده باندې یو عجیبه حالت طاری شوی و چه له لیونیانو او شرابیانو سره ئې فرق نه‌کېدلو. لکه مست شویو او بیخوده انو غوندی په لاره تلو. ځینې واک ئې په لاس کښې نه و خو ځلې ئې له نورو تلو نکو سره ټکر وخوړلو یو ځلې نژدې و چه سخت په ځمکه باندې ولګیږی سر، یا نې اوږمېږ مات. شی بل ځلې ئې بیا یو سخت کنګس و خوړلو مګر آفرین دوی په (حبیبه) باندې چه مېړانه ئې وکړله، اوږ ږئې له لاسه ونیو لو او ویری ئې نه ښو دلوچه ولو یږی ... او که چېری په هغه سړك باندی چه ګرد.یه د برو او پلنو پلنو تیزو باندې فرش شوی و، لویدلی وی، مړ به و.

ددی حالت له کتلو ځخه ګردو تلو نکو، دی مېړ نی ښځی ته تحسین او آفرین وویلو او دی سړی سره ټو لو کسانو همدردی کوله، او ویل به ئې چه خدای د دی ښځی ته خیر او برکت ورکړی چه دا سړی ئې له مرګه ځنی خلاص کړلو.

وروسته له دی ځخه چه د (حبیبه) پاسته لاسونه دده په وجود باندی ولګیدل، او هغه له نژدی ځخه ددی په بوی باندی متحسس شو، نو ژر ځه په خود شو، مګر دده په ګردو اعضا، او پلو باندی داسی یوی برقی شرار ی نفوذ، او جریان لرلو چه له خوشحالی او نشاطه ځنی روغ شوی وه، په بله ژبه دده په وجود کښې دارازی وضعیت پیدا شوی و لکه چه د نری وږمی له تیرېدو ځخه دیولوی تالاب په مخ کښې له اوبو ځنی کمکی کمکی ځپی پیدا کیږی.

اوس نو بیا د ټینګیدا قوه دده په وجود کښې نه وه پاتی، او واك ئې بیاله لاسه وتلی و. ولی چه بیانی پخپل زړه کښې هغه دده یوله بله مختلف احساس لېدلو چه عبارت دی له عشق

(c) ketabton.com: The Digital Library

او مینې ، او وفادارۍ ، او وظیفې څخه ، اولږ څه شیبه تیره نه وه ، چه بیاهغه د واړو احساسات پخپلو منځو کښې په شخړه شول ، او دهغه په وجود باندې بیاهغسې د مغلوبیت یو منظره ښکاره شوه ، او بیائې اراده له لاسه ووتله ، او نه پوهیده چه دده په ماغزو باندې څه تندر ولوید و ، چه دی هیڅ نه پوهیږی ، چه څه وکړی ، او په کومه لار شی .

دی خوار په دی حالت کښې لکه هغه ناز که بوټه یا ټنکی وچ وا ښه ، چه د سختی تندی سیلۍ د جریان په مقابل کښې پریوتلی وی ، واقع شوی و ، او بی واکه قدمونه به ئې آخیستل او (حبیبه) سره لکه یو بیهوش شوی سړی څنګ په څنګ تلو ، او د تلوتلو به ډله کښې به ئې ډیر ځلی له نورو خلقو سره ټکرونه خوړل او پرته له دی څخه چه کله به ئې پښه ، او کله به ئې لاس ، او کله به ئې ، اوږه او کله به ئې سر ، او ټټر ، او شاپه ځینې شیانو باندې لګیدل او خوږیدل به ، او بل لاس ئې کلک د (حبیبه) په ناز کو منګلو کښې نیولی شوی و ، چه نه ئې پریښود ه چه ولویږی ، نور په بل شی باندې هیڅ نه پوهید ه .

(حمید) په دی وخت کښې په یو مرموز ، او مجهول وضعیت سره اخته دی . فکر ، او خیال ئې ډیر زیات خراب شوی دی . د محاکمې قوه ورنه ورکه ده . عقل ، او یو هنه تری هیره شوی ده . د ماضی ، او د حال ، او د مستقبل خبری ټولی دده په ما غزو کښې سره غونډی شوی د هغه په مخیله کښې ئې یو عجیبه معجون ، او مخلوط روغ کړی دی ، چه دی خوار د هغه په سر ، او بر باندې هیڅ نه پوهیږی ، او رد ، او لودن تری ورك دی . فقط په دی تیه تیاره کښې ئې کله کله د خپلې د مور (فاطمې) او د خپل ورور د (مجید) ، او د خپلې د محبوبې (حبیبه) څهره لید له او په تیره د (حبیبه) مخ دده په نظر کښې داسې ښائسته بریښید و چه په هغه باندې درنا یوه پرده (لکه چه کله کله له سپوږ مۍ څخه چا پیر د نور شپول لیده شی) اوید لی وی .

(حمید) په داروحی شور ماشور او غوغا کښې په خپل وضعیت ، او موقعیت ، او تکلیف باندې هیڅ نه پوهید و ، تر دی چه په دی باندې هم نه و خبر چه دی ولی نن شپه له کوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

وتلی دی ؟ اودا ډیر مترقبه لطف، او مرحمت د (حبیبه) له لوری دده په نسبت ولی ښندل کیږی ؟ اودی څرنگه له (حبیبه) سره ښکنگ په ښکنگ، اولاس په لاس روان دی ؟ .

د سرك په ار ته کښی چه هلته د خلقو بیر و باړ لږو، او رڼا ډیره لږه وه (حبیبه) ناچاره شوه چه (حمید) ودروی، او په سد ئی کاندی، نو ور وسته له ډیره نیواو څخه ئی (حمید) ته وویل: « زما عزیزه ! لږ ځان ډیر ار کړه چه چیری ونه لویږي، اوکوم ځای دیاخوږ نشی اوکه د طبیعت ډیروران وی . رازه چه د سینماله سیل ځنی تیرشوی یوته کورته لاړ شو » .

سبحان الله ! ددی خبری یو عجیبه اثر په (حمید) باندی ښکاره شو، او سمدلاسه ئی په خوب ویده عقل، او یوهنه له خوبه ځنی و پښه شو او، او په ډیر نوستر گو سره ئی وليده چه د (حبیبه) تر ښکنگ لاس په لاس نامحرم ولاړ دی . سمدلاسه دده د وروو خبره هم د ده په مخ کښی ودریده، او زړه ئی بیا له حیا، او وفاء، او دامانت له سببه سترگی پټی کړی . چه (حبیبه) سره سترگی په سترگی نشی ولی چه (حمید) ډیر یو مسلمان، او باحیاء او شرمناکه ځلمی و . مگر په دی ډیره کښی د عشق او مینی له لاسه لویدلی و، نوځکه چه لږ څه یخو دکیده د خجالت، او دشرمندگی احساس ئی په وجود کښی له وراښکاریده .

ومو ویل چه مینی، او وظیفی د ده په روح کښی جنگ او شخړه سره اړله . یعنی د (حبیبه) مینه، او د ورورولی وظیفه .

هر کله چه مونږ غواړو چه زمونږ ښاغلی لوستونکی په دی موضوع باندی په ښه ډول و پوهیږی، نو دلته یو تشبیه یا یو مثال راوړو، او هغه دادی چه دلته د مینی مجسمه، عبارت ده د (حبیبه) له وجود څخه، او د وظیفی مقصد، مطلب دیٔ د (مجید) له ذاته ځنی گویا چه دادواړه کسان، دمیدم یو له بل سی د ده په زړه کښی ښکار یدل، او بیا پټیدل .

د (مجید) خبره به دده په وظیفه پیژندلو سره توصیه کوله، او ډیر محبتونه، او روزنی او شفقتونه به ئی ور په یاده ول، او له دهغه ئی د وفاداری او دامانت شعاری انتظار لرلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د (حبیبه) څېره چه د ده په نظر کښې ښکارېده په خپل عجیب قدرت سره به ئې نور هر شی د ده له یاده ویستل.

اوپه دې وخت کښې به (حمید) دغه تېزې په شان وه چه په سخته ګرمی کښې دیو خوړ راېڅو او بو د کاریز دویالی په غاړه و لاړ وی، او غواړی چه له هغو اوبو څخنې لږ څه و څکی او خپله تنده پرې ماته کړی . همدا چه او بو ته لاس وړاندې کړی سمد لاسه یو سړی راشی اوپرې ئې نږدې چه اوبه و څکی، یعنی په مجرد ددې چه (حمید) غوښته چه (حبیبه) ته ګوتې ور وړاندې کړی، فی الحال نده د وروړمخ وریه یادېده .

بالآخره (حمید) مغلوب شه، او وظیفې د مینې په مقابل کښې مقاومت ونشو کولی، او د ځلمی توب احساساتو ګرد نور شیان له منځه ورك کړل .

(حمید) اوس په ډېرو بدو خیالاو باندې مشغول دی، او لکه هغه کسان چه دتبې په حالت کښې پرتهپرته ویل کوی، دی هم په چتی چتی فکرو کښې پروت و، او هره ګړی به هر هرشی د ده په زړه کښې ګرزېدل، او دلاسه ئې نه وه پوره چه دا فضول خیالات له خپل ځانه لرې کړی .

په همدې خیالو او اندېښنو کښې د وب د سینما دروازې ته ورسېدل، او (حمید) د (حبیبه) په تو مبل او اشاره سره بیا له خپل چرت څخنې وتلی او ورځئې د سینما د اولی درجې دوه ټکسونه آخستې او دواړه سره لاس په لاس د سینما په خونه ورننوتل .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نهم ټوك

(حبیبه) موهیره کړه ، راځی اوس وګورو چه هغه څه حال لری ؟ ..

(حبیبه) هم د(حمید) په شانی یو عجیبه کشمکش اخته وه .

مګر ښځی داسی یو خاصیت لری چه دخپلو احساساتو په پټولو کښی له نارینؤ څخه ډیری ښی دی ، او په دی کار کښی یو ه خاصه ملکه لری . دښځی ضمیر دسمندر بی پایانه سیند غوندی دی چه ډیر طوفانونه ، او موجونه پخپلو ژورو ځایو کښی ساتی او په مخ ئی هیڅ یو اثر هم نه ښکاریږی په میاشتو او کلونو کښی رنځ باسی او زحمت په ځان آخلی ، مګر خپلی شونډی هم نه خوځوی . په راز رازتکلیفو او ربړو باندی اخته وی ، ولی ددی له خولی څخه یو آه هم نه وزی .

(حبیبه) هم عاشقه شوی وه . رنځ به ئی ویسته ، زړه به ئی له غمو څخه ډك و ، مګر به خوله به ئی هیڅ نه ویلی ځکه چه داهم وظیفه شناسه وه او له وفاداری اوامانت داری څخه ډکه وه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

بولوی تفاوت او فرق ددی او د (حمید) په منځ کښې هماغه تو پیر وه چه د ښځو او نارینؤ په احساساتو کښې تل لیده شی، او مونږ هم هغه ته پاس اشاره وکړله، او تر او سه پورې پوهان ددی تفاوت او تو پیر په حقیقت باندی نه دی پوه شوی او که کومه ورځ هغه تیاره تمکی باندی رڼاواوبزی، او داتوره وریځ دبشر د ژوندون له مخی ځنی ورکه شی. نو البته انسانان به پوقدم نورهم دسعادت او د نیکبختی په لوری دروسی.

اگر که په ړومبنیو ورځو کښې دپریشانی نښی د (حبیبه) په څېره کښې لیدلی کیدلی، مگر دا نښې به دومره نری او نا څیزه وی، چه هیڅوك به دهغو په لید لو د هغی په هغه درد باندی چه ددی په زړه کښې پروت و، نه پوهیدل. او چپ له دی څخه که بهڅوك د (حمید) حرکاتو ته څیر کیده، نبه به پوهیده چه (حمید) د عشق لمبو وهلی دی.

هو! (حبیبا) هم د (حمید) په درد باندی اخته وه. اودهغه په شانی ئې غو ښتل چه په خیال اسلامیت اوامانت اووفاباندی ټینگه ولاړه وی.

ښه! اوس ددی خبری ځنی مخ آړوو، اوسینماته گوروچه هلته څه پیښیږی.

هغه فلم چه په دی شپه ښودل کیده، دعاشقی یوډیر ښائسته فلم وه ... یوه گاډیوان یوه ښائسته ښځه پخپلی گاډی کښې کرا کړی وه او دسفرپه منځ کښې گاډیوا ن په دی ښځه باندی عاشق شواوپه‌هغه هوټل کښې چه دوی دشپی له مخی ښکته شوی وو، دآشنائی تارئی ور سره و غزاوه ...

(حمید) ددی برخی په لید لو سره بالکل بې واك شوی و، او دده احساسات داسی خوځیدلی و چه نژدی و هماته (حبیبه) ته لاس ور واچوی او په غیږ کښې ئې و نیسی لکه چه په دی قصه سره له خیل ځایه هم و خوځید لومگر په مجرد دپاڅید لو دده فی الحاله څراغونه بل شول اودی هم بیرته کیناستو.

د بلې پردې ترشروع کيداو پورې ئې په ډير دقت او په ځير ځير (حبيبه) ته کتل مونږ نه پوهيږو چه په دې وخت کښې ئې څه خيال پلو ونه ېخول، او په کومو کومو چرتو کښې ډوب تللې و فقط دومره پوهيدې شو چه دځامې توب تر تأثير لاندې بالکل راغلې او نور گردشيان ئې هير کړي و....

په دوهمه پرده کښې دگاډيوان معاشرت له هغې ښځې سره شروع شو او په بله شپه گاډيوان دهغې ښځې په چېرکټ پرېوتلې ددوې دناستې اودملاستې منظره ليدونکو ته ښکاره شوه او وروسته له هغه ځنې بياڅراغونه بل شول .

ښاغلی؟ لوستونکې پخپله تصور کولای شي چه ددې مناظرو دليداو په وخت کښې به (حميد) په څه فکر کښې و، او د(حبيبه) به څه احوال و. ځکه چه دواړه ځلميان، او دواړه عاشقان، او دواړه معشوقان واقع شوي و، او اوس هم څنگ په څنگ سره ناست دي، او داسې ښښې ته هم گورې.

(حميد) بېچاره دشيطان په لاس کښې ولوېده، او نور دمقاومت طاقت ورځنې ورك شو، او اوس دوظيفې ديېژندلو فکر ددهٔ په زړه کښې هيڅ نه راتلو، او غوښته ئې چه ژرتر ژره دسينما له خونې څخه ووزي . مگر دومره بې سده شوی و چه دخوزېدو طاقت ئې نه درلود ، نو لاعلاجه همغسې ناست پاتې شو . بيا څراغونه مړه شول، او دسينما بله پرده ښکاره شوه په دې پرده کښې دعشق اوعاشقۍ بدې قصې، اوخرابۍ پېښې څرگندې شولې، او دگاډيوان دهغې بد بختۍ، او تباهي مناظر ونبودل شول چه هغه ته دشهوت پرستۍ، اوعاشقۍ له لاسه ورپېښې شوې و .

هغه ښځه ئې له لاسه ووتله هلاك ئې په بختۍ، او واوره وکښې مړ شو، دې پخپله دربه دربه خاورې په سر شو، او پای ئې معلوم نه شو، چه چېرته لاړه .

(حميد) په داسې چرتو کښې ډوب و، چه دې برخې ته ئې هيڅ فکر هم نه و، او هيڅ پوی ته ئې پام نه شو او که ددې قصې آخر ته ئې فکر شوی وی، نو البته ددهٔ دعشق تود والی به لږ يده، او ددې هولناکه ننگا مې په ليداو سره به ئې سترگې غړيدلې وې مگر هيهات او افسوس !

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سینما نمائش ختم شو ، او ګرد خلق بهر ته ووتل. دوی هم له سینما څخه ووتل. خلق ډله ډله هر لوری ته تلل ، او دهر چا تلیو ارو چه ژر کورته ورسیږي مګر دوی دواړه ورو ورو کسالت په خپلو ځایو کښی ولاړ وو. مونږ نه پوهیږو چه دوی په څه فکر کښی وو ؟ او کومه اراده ئی درلوده ؟

لکه چه (حمید) د خپلو عواطفو په مقابل کښی مغلوب شوی وی ، او غوښتل ئی چه د خپل عشق اظهار (حبیبه) ته وکړی. مګر خجالت باسی. که ربښتیا وویل شی هم ئی خجالت وېسته او هم ویرېده.

ولی چه د (حبیبه) له زړه څخه خبر نه وه ، او نه پوهېده چه هغه هم په خپل زړه کښی د مینی په درد بلاندی اخته ده ، او دده د عشق سکروټی دهغی په زړه کښی هم لویدلی دی. دویری سبب ئی داوه که څه وواٸی ، ورور به ئی دده په حال باندی خبرېږی ، او پټ رازئی ښکاره ږی ، او په شرمو باندی شرمیږی ، او ددی خبر ئی له تصور څخه په ځان رپږ دیده.

له بل لوری ئی غوښتل چه د خپلی معشوقی په نظر کښی خپل ځان پوه لوی ، او با فضیلته سړی غوندی ښکاره کاندی. نو ددی جهاتو په سبب ئی نشوی کولی چه د خپل زړه پټه خبره ښکاره کړی ، او بر سېره په هغه زړه ئی نه غوښته چه د خپل دور ور په نسبت سره خیانت وکړی ، او له ګرد و څخه بدتره داخبره وه چه که دی د خپل عشق ، او د مینی اظهار وکړی ، ممکن وه چه بیا به د (حبیبه) تش کتل هم لاس نه ورکوی ، او بیا به ددی دعشق په لمبو کښی لا زیات سوزی.

لنډه دا چه (حمید) په هغه حال کښی چه درنځورانو په شان ځنګیده ، او له خپل حاله خبر نه و (حبیبه) سره ځنګ په ځنګ دکور په لوری روان شه.

کورته ورسیدل (مجید) ددوی په انتظار کښی ناست و. سم دستی و شپو له عادت سره ئی شپه هم دهغوی ډوډی په ګډه سره وخوړ له شوه ، او چای وڅکل شو. وروسته له هغه ځنی (حمید) خپلی خونی ته روان شو ، او حال داو چه هغه په دغه شپه داسی بد حال درلود لکه چه په خوب کښی دکابوس عارضه ورپېښه شوی وی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیمه‌شپه‌تیر وه‌چه‌د (حمید) چیغی پورته شوی ، ناری سوری به ئی وهلی (مجید) چه د (حمید) داشورا وماشور واوریده سمدلاسه د خپل خوب له ځایه پاځیدلی د (حمید) خونی ته ننووت او پښتنه‌ئی ورځنی وکوله چه « هلکه‌ولی ژاړی ؟ » چه گوری (حمید) پخپل چپر کټ باندی اوږ دغځیدلی اوژړل‌ئی .

(مجید) چه‌تراوسه پوری خپل ورور په‌داسی یوحالت کښی نه‌و لیدلی ، له‌دی وضعیت څخه ډیر خفه اومتعجب شو ، او راز راز پښتنی ئی له (حمید) ځنی وکولی (حمید) دگردو سوالو په‌ځواب کښی ، الك همدا یوه خبره کوله : « نه پوهیږم ، په ځان نارو غ یم چټی خوبونه وینم » . نوهرکله‌چه (مجید)ورباندی ډیراصرار وکولونو داځواب‌ئی ورته‌وو یلو :

« مورمی په خوب کښی ولیده ، اودهمدی لیاره په‌ژړا شوم »

داخبره د (مجید) په زړه کښی کیناسته ، اوبیرته خپل کورته لاړ شو .

اگر که په دی وخت کښی (حبیبه) هم ورو ورو ژړل مگر (مجید) چه د خپل ورور په‌فکر کښی ډوب تللی و ددی ژړاته‌ئی پام ونشو ، اوکه ددی په ژړا باندی هم‌پوهیدلی وی .

نوهر و مرو به له دی پټ روحی ارتباط ځنی‌څه نه‌څه خبریده .

هو ! په رښتیاسره که داسی کیدلی چه (مجید) ددوی په‌اصلی درد باندی پوهید لی وی او ددوی داصلی رنځوری تشخیص دده له لاسه پوره کیدلی ، نو به داغم راوړونکی قصه داسی نه پیښیدله اوبل کوم شکل به ئی ځان ته غوره کړی و . مگرسړی څه ووا ئی :

د جهان حادثات پخپل تگ کښی ډیر چابك اوگړندی مشغول دی

اودده اود هغه اودنورو کسانوله خاطره دخپل دتگ لارنه چپوی

ځکه چه انسانان دجهان دحوادثو په مخ کښی کټ مټ‌داسی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه دونی هغه وچی او سپکی پاڼی چه دمنی په وخت کښ ئی باد

هری خواته آلوزوی .

داشپه تیره شوه ... (حمید) په ښکاره سره آرام و... مګر دننه په زړګی کښ ئی اندیښنه

... ره زیاته شوی وه .

غم او اندیښنه داسی یو خاصیت لری ، چه دهغو دزیاتوب اوشدت په وخت کښ غمجن سړی

په ښکاره سره دیو آرام اوعاجز اوچوپ سړی په منزله ښکاریږی .

بلی ؟ دده دعشق اور ساعت په ساعت زیاتیده ، او ده دهغه په مقابل کښ غیرله صبر او

طاقت څخه بله کومه وسیله نه درلوداه .

انتظارئی ویسته که کومه مناسبه موقع په لاس ورشی ، اودی دخپل دزړه په خبره خپلی

محبوبی (حبیبه) ته ورښکاره کړی . اودی په دی باندی نه پوهیده چه (حبیبه) لا له پخوا

څخه خبره ده چه دهغی دمینی غشی دیرپه ښه شانی دده دځګرپه ښه لګیدلی دی .

دښځو لطیف احساسات، دبرق دجریان په شانی دنارینؤ د روح په تیاره

کښ خپل نفوذ آچوی . او په یوه کتنه سره ددوی په عواطفو باندی

پوهیږی ، مګر دښځو په حال باندی پوره پوهیدل، او ددوی د

پټی مینی اوعواطفو څخه خبریدل په ، کلوکلو انسانانوته ممکنه نه ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

په همدې صورت سره ډېر وخت تېرشو ... دامتحان ورځې په سرور سېد لې . (حمېد) اړوچه دورځې له مخې له خپل کوره بهرته ووزي . اوددې يوالحې توب پهوخت کښې (حبيبه) ته ممکنه وه، چه دخپلې خونې يو کنج کښې مخ په ديوال کښېنې ، اوله خپل ځان سره ګړېدلې ، او له خپلوستر ګوڅخهاوښکې توېلې کړي .

د (حبيبه) لهدې احساساتو اوعواطفو ځنې (چه پدې ورځو کښې ئې لرې ، او دخپل دزړه دمېنې په پته لمبه کښې سوزي ، اودمحبت دغم په ګړانو کښې ورېتېنږي او تلېږي) ممکنه نه ده دمونږ قلم لکه چه ښائي هغسې څه وليکلې شي ولې چه دښځې احساسات اوعواطف داسې مبهم اومرموز او نامعلومه وي ، چه هېڅوك دهغو د ښکارولو ، او په هغو د پوهېدلو توان نه لري .

دموسيقې په يوې سندرې-دساز اوسرود په يومجلس- ديوې نقشې په ښا ئېنت- ديوشعر په لطافت- ديوې منظرې په وضعيت او بالاخر ديو دولت په سياست باندې پوهېدل آسا ن دي ، مګر ديوې ښځې دزړه په اصلي مطلب باندې پوره پو هېدل ، له دغو ګردوڅخه خورا سخت اوګران کاردي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

لسم ټوك

نا څاپه (مجید) ته یو سفر ور پیښ شو اگر که د (حبیبه) او د (حمید) لری والی په ده باندې ډیر سخت تیریده ، مگر سره له دې دده تنگ ډیورسمي حکم په سبب سره ضروري و . ولې بیاهم خوشحال وچه دی په کور کښې لکه (حمید) غوندې یو سرپرست ورور لری چه دده په نشتوالی کښې ، به هغه له (حبیبه) سره وی ، او هم به د کور سرپرستی په ښه شانې سره کولی شی او پدی واسطه به د کور له لوری پوره ډاډینه لری .

هغه دخپل د سفر لوازم تیار کړل . او په هغه ورځ چه له کوره وخوځیده (حمید) ئی ځان سره تر موټر خانې پورې بیولی . هلته ئی تر ډیره وخته پورې له هغه سره خبرې اواترې وکولې او له اوله تر آخره پورې ئې په ځوځولې د (حبیبه) په نسبت سره په هغه باندې سپارښت وکولو . (حمید) هم ده ته وعدداو ډاډینه ورکړه چه له دې لوری بالکل خاطر جمع اوسه چه زه به زیات کوشش وکړم ترڅو چه (حبیبه) خفه نشی او (ستاسو نشتوالی په هغې باندې څه تأثیر ونکړی) .

د دنیا لوبی په دی اندازه سره خندا راو ستونکی او په عین حال کښې ژړوونکی هم دی چه انسان د هغو په مقابل کښې نه پوهیږی چه وخاندی ؟ او که وژاړی ؟

(مجید) په سفر روان شو . او وروستنی خبره ئې همداوه چه « روکیه ! په حبیبه باندې د باید دیر پام وی ، حمیده ! » . (حمید) هم د ده په ځواب کښې په ډاډینه بخونکی لهجه سره وویل : « ددې له لوری څخه پوره خاطر جمع اوسه مجید لالا » .

څه وخت چه موټر راهی شو (حمید) تر ډیره وخته پوری هلته ولاړ و، او په موټر پسی او دهغه د وړو ته ئې کتل، هر کله چه دهغه موټر ګردی علامی او نښی د ده له ستر ګو څخه پناه شو لی، نو دی هم په ډیره هوسائی او متانت سره له موټر خانی څخه وخوځید و. دی چیرته ځی؟ معلو م نه د ی! په څه فکر و کښی ډوب تللی دی؟ خدایزده!...

نن له ګهیځه تر بیګا پوری (حبیبه) په کور کښی یواځی وه، ډیر وخت ئې شپی ځنی تیر و چه (حمید) کور ته راغی، او برابر خپلی خونی ته ننووت، ډوډی ئې نه وه خوړ لی، همغسی وزی پخپل چپر کټ باندی پریووت.

نیمه شپه وه چه دپښو څپه هار ئې تر غوږه شو. ستر ګی ئې چه وغړ ولی کتل ئې چه ډیوه بلیږی، او دده په میز باندی کوندری غوړیدلی، او ډوډی ور باندی پرته ده مګر هیڅوك هلته نه ښکاریده.

اول کښی (حبیبه) داسی انتظار لر لو چه (حمید) به د نهاری دپاره ننشپه هم لکه نور کله زما کور ته راځی، نو هر کله ئې ولیده چه هغه برابر پخپله خونه کښی ننووت، نو دی هم زغرد و شو کولی چه هغه ته غږ وکړی. خوځلی د ده د دروازی تر شا راغله، او بیرته ستنه شوه.

(حبیبه) خواره ویریده، او پوهیده چه د (حمید) په زړه کښی څه څه شیان تیریږی، او بیم ئې خوړ لو چه ناڅاپه دهغه د عشق مخزن، او دمینی ذخیره زما د یو ځی لپاره په سبب لکه باروت غو ندی اور وانخلی، او هغه تر خپل نفوذ لا ندی راونه وړی.

له بل لوری پوهیده چه (حمید) ډوډی نه ده خوړ لی. که ئې ناری وریسی وهلی له ده څخه ویریده. او که ئې پر ښوده چه همغسی نهار څملی دا هم ورته ډیره بده ښکاریده.

(حبیبه) په هغه ذی تشویش، او اندیښنه کښی تر نیمی شپی پوری بخته وه. آخر ته ئې دا په فکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېږ تېر شو چه د (حمید) ډوډۍ توده، او تیاره کړی او ورګی وړی هلته ګی ورته پرېښې دی او ډوډۍ ئی
په پطنوس کښې اخیستی ورو ورو ورغلی دده دخونی دوره تر شاو درېده، او غوږ ئی
کېښود، هېڅ پوغږئی وانه ورېده، نوئی ورو ورپرا نیتای وئی لید او چه (حمید) پخپل
چرګټ باندې غرېدلی دی. بوداهم سوکه سوکه ورغلی، ډوډۍ ئی په مېز باندې کېښوده
اوڅراغ ئی ولګولو، او وروسته له هغه ځنی هڅسې چه راغلی وه، بیرته ووتله، او د بیرته
تګ په وخت کښې (حمید) ددې دپښو شرپهاری اورېدلی، له خوبه ویښ شو، او ډوډۍ ئی
په مېز باندې ولیدله.

(حمید) له خپل ځایه پاڅېدو، اولا سونه ئی ووینځل، بسم الله ئی ویلی په ډوډۍ باندې
کېناستو، مګر اشتهائی بنده وه، او هېڅ شی ته ئی زړه نه کېده، او یو سخت درنښت ئی
پخپلو ماغزو کښې لیدلو. لکه چه دخونی دچت تر لنګر دده په سرباندې آجولی شوی وی
پوری غز لکه دغومسی بنګهار دده په غوږو کښې رانی، او له هغه سره ئی یو درد ناك
احساس پخپل زړه کښې پیداموندلو.

لږ شیبه دډوډۍ په مېز باندې قرار کېناست، او وروسته ئی قاشغ، او پنځه وا خېستل
او غوښته ئی چه په خوراك شروع وکوی یوناڅاپی ئی دا فکر په ماغزو کښې ولویدو، چه دا ډوډۍ
(حبیبه) پخه کړی ده، او دا لوخی دلته (حبیبه) ایښی دی، او دا څراغ (حبیبه) لګولی دی
په مجرد ددی خیال لاتوګرز بدل دده په زړه کښې فی الحال له ځایه پاڅېدو، او له خونی
ځنی بهر شو په کفش کن کښې لږ شیبه ودرېده و په خیال کښې ئی ورتللو چه دشپې په تیاره کښې
دده چپ چاپېر له وهمی اشباحو ځنی ډك دی. څو دقیقې ئی دکور په حویلی کښې دی خوا
او هغې خوا تګ اوراتګ کاوه، هر کله به چه د (حبیبه) دخونې شاته ورتللو، هلته به لږ
څه درېده، او وروسته له هغه به ئی لیدل چه یو غیبی لاس وتلی، دی تول و هغې خواته
دی ځایه درومه! ولی درېدلی ئی؟ دا کار څو ځلی پر له پسې په عمل راغی.

(حمید) له ډېر قدم وهلو څخه ستړی شو، او سر ئې په ګرځېدا راغی ګرد جهان ئې په سترګو کښې تیاره شو، زړه ئې په غړ ځنګ شو. ځنګه نه ئې په رېږدېدا شول په غوږو کښې ئې هم هغه د غومبسې د بنګهار آواز راتلو نو ځکه د حوض په څوا کښې کېناست او وئې لیده چه د شپې په تیاره روښنا نه رڼا کښې د تالاب اوبه رېږي لکه چه د انسان ناڅو د هغه نا پایدار، او رېږدېدونکي خیالاتو پېښې کوي چه هغوی شپه او ورځ په کښې مصروف دي.

یو ځلې هم له هغه بنګهارې څخه یو آواز جوړ شو د خپل د خټې په لوري ئې وکتل او ښه په ځیر شو، نو ور ته ښکاره شوه چه (حبیبه) ژاړې په تلوار سره ددې د خونې په لوري روان شو، وئې لیدل چه ورځي پورې وه. ودرېده و. وئې غوښتل چه بېرته وګرځي مګر په پښو کښې ئې زور نه و؛ او نه ئې شوی کولای چه له هغه ځایه وخوځېږي، نو لږ ډېر ئې وکو لو. د ژړا غږ زیات شو.

په دې وخت کښې چه د ده باندې د تشوېش او د اضطراب حالت و. لکه چه یو نوی اور دده په وجود کښې بل شو. نه پوهېږو چه په دې وخت کښې په څه فکر و کښې ډوب تللی و، او په دې خطر ناکه شېبه کښې څه رازې مبهم خیالات دده په زړه کښې تېرېدل.

ښائي چه ددې قضېې په شاؤ خوا کښې به ئې فکر چلولو او ویل به ئې چه (حبیبه) هم...

ښائي چه پوهېدلې به وي چه هغه هم...

نو دوره ترشا ودرېده، او زورئې ور باندې و واهه، ور خلاص شو، او دې د ننه په منډه ننوت. (حبیبه) ئې په تیاره غونې کښې ولیده چه په خپل چپرکټ باندې ملاسته ده. یو وارې دده په زړه کښې یو سخت ارتعاش او غوړ ځنګ پیدا شو، غاښونه ئې یو په بل سره لګېدل له سره تر پښو پورې رېږدېده، قوت ئې نه و چه خپله ښه ددې په چپرکټ باندې پورته کړي، نو ئې وغوښته چه چپرکټ سره جفت په ګونډو کېښني. او لاسونه ئې د (حبیبه)

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اوري اوزده کړي هغه پخپلې غیږ کښې ونیسي .

(حبیبه) باندې چه په عین هغې ژړا کښې اوس د خوب د دومبي شومې پریشانۍ راغلې ده د خپلې خونې د دروازې له پر انیتلو څخه ئې یوه سخته چیغه اوتر اوخوږ له . اګه چه دې ونه پیژاندلو . او یوه سخته کړیکه ئې وکړه او ډیره ریاته وویریدله .

(حمید) هم له دې کړیکې څخه ډیر د تر او خوړله ، او سمدلاسه ئې خویله د شایه حوا آخستې ، او پیاده پدلې قصدئې وکاوه چه د (حبیبه) تر څوا په چیرکټ باندې کینا ستلې د مدهوشې او سکر په حالت کښې چه د عشق له شرابو څخه ورته پینه شوې وه (حبیبه) ته لاس ور غز وئ او پخپلې غیږ کښې ئې و نیسي .

عین په همدې حالت کښې په خورا پریشانۍ او اندیښنې سره ئې ولیدلو چه د دې د خونې په نیمه رڼا تیاره کښې یو سړی د ده په نظر کښې راغې چه د (حبیبه) د چپرکټ په څنګ څوا د یوال سره ولاړ دي چه په ورته حیران شوا و دقت ئې وکړ او ، نوئې وپیژاندو چه د ده مترور ورور (مجید) هلته رچ کلک ولاړ دي .

(حمید) د خپل د ورور له پیژندلو سره په یوسته یوه سخته کړیکه کړې وئې ویل « الله اکبر » او بیهوشه شوې هلته اګه یو مهال واوید . . .

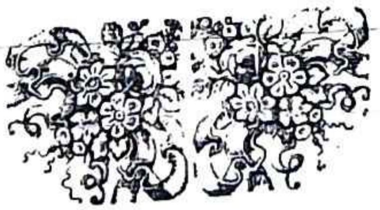

(c) ketabton.com: The Digital Library

﴿ یوولسم ټوک ﴾

دلمر وړانګی له کړکیو څخه یه کوټه کښی لویدلی وی، چه (حمید) له خوبه یا بیښوبښی څخه ویښ شو (حمید) په دی رڼا کښی خپلی ستر ګی پرانیستلی، ډیر وخت ئی لیونیا نو غوندی دی خوا، او هغی خوا ته کتل، یوه الماری ئی ولیده چه کتابونه په کښی ایښی و، په بلی خوا کښی ئی یوه لویه هینداره اودوه پردی ولیدلی او په بل لوری کښی ئی یو میز چه په شاؤ خوا کښی ئی څوچوکی ایښی وی، تر نظره شولی.

(حمید) داشیان ګرد له خپل نظره تیر کړی همدا چه دا فکر ده ته ورغی چه دی ولی له خپل چپر کټه دلته لویدلی دی او له خیلی خونی څخه څرنګه دلته رسیدلی دی. او دیرونی شیبی ګردی خبری ئی یو په یو په یادشولی سخته ستوما نی ئی په ماغز و کښی ورښکاره شوه، او بیائی چرت واهه لکه چه ما به پرون شپه چیچی خوبونه لیدلی وی. دی همغسی پخپل ځای باندی پروت و، او دیورته کیدو توان په کښی نه و.

لږ لږ د (حمید) فکر په ځای راتلو او دتیری شپی خبری په واضح صورت سره په یادور تلی او پخپل ځان باندی به ویریده، او لړزیده.

دی فکر چه دده ورور دده په کمین کښی و، او پرون شپه ورته پټ شوی و، چه دده دخیانت منظره له خپلی ښځی سره پخپلو ستر ګو وویني، او دده ددی نا کامه عشقی سرآخر رسوائی ته ورسیدلو، ډیر سخت تاثیر ئی ور باندی وکړ او، او له سره تر پښو یو ری لمبی ور باندی بلی شوی.

په دی آرزو کښی و که حضرت عزرائیل علیه السلام ورته راغلی او سائی تری آخستی او سمدلاسه مړ شی، دا به ډیره ورته ښه وی، له دی څخه چه بیا خپل مشرورور سره مخامخ شی.

په تیره بیا چه دخپل دوروز محبتونه او شفقتونه او اورینه او مهربانی یو په یو د ده په مخ کښې دربده او دهغو تولو په مقابل کښې ئې خپل داناوړه حرکت ته فکر کاوه ، نو ډیر زیات به ئې په خپل ځان باندې لعنتې او ملامتې ویله ، ګویا د ګرمتوب پولوی بار دده په اوږو باندې بارو . او دندامت او دانفعال احساس به ، زیات آزار ور رساوه .

مګر آیا اوس داپښیمانی او دا انفعال او دا ندامت ورته څه فائده رسوی ، چه کار له کاره تیرشویدی ، او ورورګی دده په دې بد کارپوهیدلی دی او دده دخیانت ننداره ئې پخپلو سترګو سره کړې ده . هرڅومره چه (حمید) فکر کاوه د تیښتی لارئې نه شوی پیدا کولی . او نه دې لعنت ویلو او ملامت کولو ځنې هیڅ یوه فائده نه ور رسیده . ولی چه اوښی د ټټ او شوړی توئی شوی وه . او دده در سوائی لګن له بامه اوښدلی و .

یعنی دده ورور ورو سته له دې ځنې چه دده له عاشقی ځنې خبرشویدی ، په داسې پوچل سره د شپې له مخی د ده ته پیښ شویدی ، تر دې چه دی ئې ولیده چه د ده د ښځی خونی ته په نیمه شپه کښې ننووت ، او دهغې چپرکټ ته ورنژدې شوا ز په دې صورت سره ئې دده له پټو خبرو ځنې ځان خبرکړ او ! نو اوس زه څه وکړم ؟ او څه خاوری په سرباد کړم ؟

دا رازی خیالات د (حمید) په ماغزوکښې تیریدل . او دی د هغه غرق شوی سړی په شانې ښکاریده . چه په اوبوکښې ډوب شوی وی . او د ځان د خلاصی او د بهروتو لپاره لاس اوپښې غورځوی . سره له دې چه دی ښه پوهیدو چه دا ګرد فکرونه چټی او بیکاره دی .

بلیو فکر دده په زړه کښې ګرزیدو . نوزر پاڅیدو . او خپل سرئې ښکته آچولی لکه غل د (حبیبه) له خونی څخه په منډه وتلی خپلی خونی ته ننووت او هلته ئې خپل کالی او دریشی واغوستله ، او په داسې پوشانی چه هیڅوک ئې ونه وینی ، ورو ورو پټ له انګړ ځنې بهداسی

(c) ketabton.com: The Digital Library

حال کښې چه سرگې تېت آچولی و ، بېرته وووت. وروسته له دې چه کوټې ته ورسېد و نوبه مننه ولې شروع کړې تر یوه حده پورې ئې په تلیوار سره ځان ورساوه نو هلته دریدلی ، خپله کلمه ئې لوستلې ، د هوسائی نفس ئې له خپله تتره ځنې وویست . مگر تر شا به ئې بېرته کتل چه څوك وریسې شته اوكه نه ؟

هر کله چه یې دې خبرې باندې ئې داډینه پیداشوه چه د ده پسې څوك نه ځغلی او ده ته د هیڅا پام نه دی ، نو شکر ئې وویسته . او بیا دغه په شان د لاری په یوه خوا کښې روان شو .

حمید اچه تلو نکی به یه نخسه ور تلل ، ځان به ئې ترې گوښه کاوه . تر دی چه هو تیر خانی ته ورسېد . او هلته په زورو فکرو کښې و او یده .

اکه چه (حمید)دتیښتې فکر په سرکښې لری ، اوغو اړی چه دفرار په ذریعه ځان له خپل کور او ورور ځنې پټ کاندې . مگر په دې باندې نه پوهېدو چه چیرته لاړ شی ؟ .

فقط دا خبره ئې په زړه کښې تینگه کړې وه . چه وروسته لدې ځنې نه شائی چه خپل ورورته ور په مخ شی . او لدې څخه زیات بل کوم یو مقصد ئې په خپل زړه کښې نه لرلو .

مگر ددې خبرې له تصور څخه چه دې به له خپل ښارځنې لری لویدلی دمسافری او غریبی په مصیبتو اوریږو باندې آخته کیږی ، ډیر ویریدلو .

نا څاپه یو غږ ئې له ورا څخه واوریده . چه ور ته څبر شوولی کتل چه ډاگی دی . دیستی موزع دده ویل :« حمیده ! چیری گرځی . زه دستاسو کور ته تللی وم . تاسو هلته نه وی . »

دو اکخانی چتی رسو ونکی ددې جملی له ویلو ځنی وروسته له خپل بکسه ځنی دده دورور

خط وویستلو ، چه د ده ته ئې له لرې یو ښار ځنې په هغه پورې ورځ آستولی و. او نن ګهیځ دلته رسیدلی دی. او وروسته لدې ځنې ډاګې خیال در سید اتو کتاب د ده ته ورواندې کړې ورته وئې ویل چه " آغا! ددې خط له رسیدلو څخه دلته لاس لیک وکړه .

« حمید » ددې خط په لیدلو سره هک پک او حق حیران پاتې شوی د ډاکخانې په کتاب کښې ئې امضاء وکړله .

پاکټ ئې واخیست عنوان ئې چه ولوست ویوهیده چه د ده د ورور په خط د لیکلی شوی دی. پوسخت او سیلی ئې له تېره ځنې وویست او پاکټ ئې وسپړ او ووئې لوستلو او وپوهیده چه ورور ئې په اول منزل کښې همدا چه له موټره ښکته شوی دی دده او د (حبیبه) د ډاکخانې لپاره ئې دا خط لیکلی دی. او په پسته کښې ئې چالان کړی دی.

داخط ئې خوشحالي په خورا دقت سره ولوستلو ، او وئې لیدلو چه په هغه کښې د (حبیبه) ډېر سپارښتنې شوی و او داهم په کښې لیکلی شوی و چه باید په نورو کورنی کارو باندې هم زیات پام لرنه ولري او مخصوصاً (حبیبه) د تل تر نظر لاندې لري چه څه درځنې نشي .

(حمید) له دې او بې ځنې هیڅ شي باندې ونه پوهیده و کاغذ ئې بیا په ډېر دقت سره ولوست او لاندې باندې ئې کړ ، او دده پاکټ ته هم ډېر ځیر شو وئې لیده چه د هغه ښار د ډاکخانې د باطل کولو مهر ئې خوړلی دی چه له هغه ځایه دا خط استولی شوی دی .

بهر تقدیر سره وروسته له لیدلو ددې خط ځنې (حمید) له خپلې تېښتې او فرار ځنې ستون شو او له موټر خانې ځنې د ښار په لوري وخوځید او ور ځ ئې چټې په دې خوا او هغه خوا ګرزیدو سره تېره کړله .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نژدې تیاره ماښام وچه (حمید) سنری ستومانه وږی تږی بیرته کورته ورسید . دکوربه خوا کښې بیاشك ورته پیدا شو، نه چه خپل کورته ورننوزی او خپل ورور سره مخامخ شی .

بیائی همغه‌یا کتی له خپل جیب څخه وویست (چه له صبا را ایسی ئی هغه له سالخلی څنی زیات لوستی و) اوبیائی ولوست او ددا ګڼانی مهروته ئی دقت وکولو او بیائی کلك پخیلو منګلو کښې نیولی هلته ودرید، اوپه پوژور چرت کښې پریوت مګر سره له زیات فکر کولو هم په دی معما باندی هیڅ و نه پوهید و .

نژدې نیمه شپه وه چه دخپل انګړد دروازی ترشا ودرید، اوپه ډیره و یره او احتیاط سره ئی دروازه ورووهله .

لکه چه (حبیبه) ددهٔ په انتظار کښې غوږ په آواز وه زرئی ورپرانیست او ځان ئی پوخوا نیولی په یو نری ریږدیدونکی غږ سره ئی وپوښتید وچه تاسو چیری واست چه دا ګی تاسو پسی ګرزیدداو د (مجید) خطائی دستاسو په نوم راوړی و ؟ .

(حمید) ددی خبری په آوریدلو سره آرام شو . ولی بیائی هم زړه ډاډه نه و او هغه شوم خیال دده په ماغزو کښې همغسی ناست و او داسی تصور ئی کاوه چه دالو به دده درسوائی او مسقر ګی لپاره روغه شوی ده .

د (حبیبه) له خه تیر شوی برابر خپل کورته ور ننووت . ازوخت وروسته (حبیبه) ده ته ډوډی راوړله او دده په مخ کښې ئی کیښوده، او دستی بهر ووته . (حمید) ډوډی وخوړله او په بستر باندی پریووت ، مګر ترصبا پوری ئی په سترګو کښې خوب نه و .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوولسم ټوك

لمر ختلی و، چه (حمید) په داسی حال کښی چه ډیر پریشان او سرګردان او ستړی او ستومانه و، له خپل کور څخه ووت.

د (حبیبه) په خونه کښی هیڅوك نه و، ولی چه (حبیبه) بهر په حویلی کښی وه او له کمېځه رائیسی په خپل کورنی کار و کښی بخته وه ولی چه نن خپل پلار کره تلله. (حمید) دهغی خونی ته ورننووت او هرشی ئی په خورا دقت سره له خپل نظر څخه تیر کړل.

یو ناځاپه له خورا تعجبه په چیغو ګه شو ځکه چه دامشکله معما چه دده په ماغزو کښی ئی له څوشپو او ورځو څخه رائیسی ځای نیولی و، پخپله حل شوه.

یعنی دده دوروز یوخورا لوی قد ښوونکی عکس د (حبیبه) دچپرکټ ترخوا دیوال سره ولاړ و.

هو! دا څېره د (مجید) وه چه دتګ په وخت کښی ئی د (حبیبه) په خواهش سره هغه اخیستی او په یو ښائسته چوکاټ کښی ئی نیولی وه (حمید) خوار چه په هغه شپه ډیر وېرېدلی و علت ئی همدا و، چه دخپل وروز په دی قد نما عکس باندی ئی سترګی لګیدلی وې.

په رښتیا سره چه خیال پروز ماغزه تل داضطراب او دپریشانی په وخت کښی دخیال او دحقیقت په منځ کښی فرق نشی کولای. لکه چه په (حمید) باندی هم همدا توقه شوی وه.

یعنی (مجید) ددوی له عاشقی او پټو خبرو ځنی هیڅ خبر نه و، او هغه پخپل سفر کښی مصروف و. داشپان فقط د(حمید) واهمی او ویری له خپل ځانه روغ کړی و. اودا پټه مینه هم هغسی لکه چه وه پاتی وه او اوښی نه وماتشوی، بلکه روغ اوغوړی هم هغسی موجود وه او ددوی دعاشقی اسرارلا چاته ښکاره شوی نه وه. نوهر کله چه هغه جهی خیال او واهمه (چه ددی ګردو وحشتو او ویرو سبب ګرزیدلی وه) له منځه ورکه شوه، بیاهغه اور د (حمید) په سرباندی بلشو اوله دی خبری څخه چه دی غولیدلی و، او وروزئی لادده په دی مینتوب باندی خبر شوی نه دی، ډیر زیات خوشحال شو. او دهغه مارغه په شان چه له لوی ځنی

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاص شوی وی. دا نګر به حویلی کښی دی خوا، او هغه خوا ګرزیده، او د خوشحالی او د نشاط په جوش کښی به داسی اوضاع له ده څخه لیده کیده لکه چه بیرته د مکتوب دوری ته تللی وی.

په رښتیا سره چه (حمید) له ډیری خوشحالی ځنی خیل سر له پښو ځنی نه وای پیژندلی، او په اوچت غږ سره به ئی سندری ویلی. کله به د ننه کورته ننوتلو او بیا به د حویلی په چپ او چاپیر کښی ګرزیده، لږ شیبه به د حوض خوا کښی کیناستلی خیل لاسونه او مخ او پښی به ئی وینځلی. او بیا به ئی باغچه کښی قدم واهه ګلان به ئی شکول، ونو سره به ئی غیږی ورکولی ورو سته له دی څخه به بیا کورته ور ننوتلو، کله به ئی میز او چوکی او کتابونه په یو کنج کښی وطار وا او بیا به ئی هغه ترتیب وهړنګول په بل کنج کښی به ئی هغسی ترتیبات روغول.

دا ګړ د حرکات، او لوبی چه د (حمید) له اوری لیدلی کیدلی د خوشحالی، او نشاط نښی، او آثار و.

ګویا چه (حمید) خوار د دی زیاتی خوشحالی، او نشاط په مقابل کښی مغلوب شوی و او د هغه د تحمل طاقت ئی نه درلود.

هو که خوشبختی هم لکه بدبختی له اندازی ځنی تیره شی د زحمت او د ربړی موجب ګرزی، او له همدی جهته وائی چه په هر شی کښی اندازه ساتل او میانه روی خوراښه ده.

په دی وخت کښی (حمید) داسی یو دوست، او یار نه درلود چه د خپل زړه د دی خوشحالی اندازه ورته وواٸی، او خپل هغه موهوم خپګان چه څو موده پخوا ځنی پیښی ورته پیښ شوی و، او اوس هغه خپګان په دی خوشحالی سره بدل شوی دی ورته ښکاره کړی.

دایو طبیعی امر دی چه انسانان د خوشحالی او د خپګان په وخت کښی غواړی چه له نورو سره کښینی، او پاڅی، او خبری، او

(c) ketabton.com: The Digital Library

اثری سره وکوی او یو او بل سره وګډیږی، او خپل غم سپك او خوشحالی په هغه سره زیاته کړی. ګو یا په غم او ښادی کښې د خلقو ناسته او ولاړه په همدی فلسفه باندی بناده .

و مو ویل چه (حمید) غوښته چه د دی خوشحالی خپل مرا تب چا ته ور ښکاره کړی مګر افسوس چه نن په کور کښې هیڅوك نه و او (حبیبه) هم خپل پلار کره تللی وه او دا یو اځی توب او دی خوشحالی په (حمید) باندی زښت زیات اثر غورځولی و، او هیڅ نه پو هیده چه څه وکړی تو یخپل ځای به آرام نه کیناسته، او دا یو بانو پسی به دی خوا او هغی خوا ګرزیده، دیوال سره به تیغ دریده، او د چمن په منځ به پراخ لویده، او په خیابانو باندی به ئی سرګنډی وهلی، او د وی په ځانګو به ئی تا او نه خوړل، او خپل ځان سره به پرته پرته غږیده، او په او جته سره به کټ کټ خندیده .

همسایګان چه د (مجید) د مسافری څخه خبر نه و، او یو هیدل چه (حبیبه) او (حمید) هم په کور کښې دی. اول دا خبری او خندانه چند ان متوجه نه و، خو هر کله چه شور ماشور زیات شو ګرد سره په باده باندی غونډ شوی وئی لیدل چه په کور کښې پرته له (حمیده) بل هیڅوك نه شته او (حمید) هم یخپله پرتو خبرو کښې داسی تود راغلی دی چه آسمان او ځمکه نه پیژنی، او هیچا ته ئی پام هم نشته .

نو له همدی جهته و چه ور وسته د (مجید) له راتګ څخه، ګرد و همسایګانو ورته و ویل چه ستا د پلانی ورځ چه نه وه، او نه د کیره په کور کښې وه (حمید) لیونی شوی و.

آیا په رښتیا سره (حمید) په هغه ورځ لیونی شوی وه و ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیارلسم ټوك

(حمید) رنځورشو، او په بستر کښې ولوید، (حبیبه) به دده خدمت کاوه ، دوا به ئې ورکوله، او پار پېزانه به ئې ورته پخوله . مګر له ده سره به نژدې نه کښناسته ، او وروسته له کښېوډو ددواء ، اوپارېزانې ښځه به سمدلاسه بېرته تلله ، او لیاره ددې چه نباید رنځور په کور کښې یوازې وی ، نو یوې ښځې ته ئې له همسایګانو ځنې دده د خدمت ، او باخبرې لیاره بلنه وکړله ، او ښائې چه ددې بلنې په نسبت به بل کوم مقصد هم ددې تر نظر لاندې و .

په هر صورت سره وروسته له راتلو دهغې ښځې ښځه دوې په کور کښې سره یوازې نه وو . شپې او ورځې تېرېدلې اوورووورو (حمید) هم مخ په روغتیا کښېود ، او په عین همدې ورځو کښې چه (حمید) لږ څه ښه شوی و (مجید) هم له خپل سفر څخه بېرته ورسېدو .

اوس نوکارونه لکه پخوا غوندې بیاجاري شول ، اوددوی ناستې او ولاړې هم هغه عادي صورت ونیولو .

امتحان شروع شو (حمید) دورځې له مخې بهرته درومی ، څوك نه پوهېده چه دی چېرته ځی ؟ او په څه کار باندې بخت دی ؟

(مجید) خیال کاوه چه دده ورور په امتحان ورکولو سره مشغول دی ، او ښائې چه همداسې به هم وه ، و به ګورو . ولې چه دا قضیه وروسته لدینه څرګندېږی ، اودشپې او د ورځې په تېرېدو سره به ګردشیان ښکاره اود ټولو کارو له مخې ځنې به پرده لرې شی .

ورو ورو دپېښې مینې دبحران دوره پای ته ورسېده ، یعنې هغه لومبنې هیجانات اوشورماشور اوتلوسه ورکه شواه .

هو ! اوردبلېد و په شروع کښې لمنورو او ګوسره ګډ اوتیاردښکاری . په هره اندازه سره چه دغه اوګی کېږی ، اورمخ په لرنائی زدی اوتودښت ګی زیاتیږی . همدارازی دمینی لمبه هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په پردېسي ورځو کښې مرموزه او ډېره وي ، او ګڼې او تباره ئې زياته وي . د شپې او د ورځې په تېرېدو سره دغه هيجان او شور ماشور لږېږي مګر قوت او زور ئې ډېر زياتېږي . او په دې وخت کښې خوارمين پخپل ژوندګي کښې د داسې يو سخت درد احساس کوي چه دا ئې د جېچلو په شان لړزوونکې او درد بښوونکې وي . غواړي چه چيغې ووهي مګر نفس ئې کوتاهي کوي . او وائې چه حال کالې خېرې او مخ په چول او بيابان کېږدي ، مګر جرئت ورته پاتې نه وي . په يوې بلې لمبې کښې دده ګرد وجود سوزي ، او دننه په زړه کښې ئې د سکروټو سورانګار بلېږي تعجب لا په دې کښې دی چه دی لا غواړي چه په همدغو لمبو کښې د سوزي او دغه زړه د په همدې سکروټو باندې وريتېږي . او نه غواړي چه يو ساعت داسوی او دا تکليف له دغه ځخه لرې شي . او که و غواړي هم امکان ئې نشته چه ورځني هغه لمبه او انګار ورک شي .

دی پتې مينې خپله دادوره هم بايته رسوله او په دې دوره کښې هم (حميد) او هم (حميده) دواړه سره سرزيدلي او يو له بل ځني لرې په سره اشک ربالدي ګرېدل مګر غزېدلې په پورته تو او .

دورځې له مخې به (حميد) له کوره بهرته وتلو . د شپې له مخې به هم ډېر نا وخته کورته راتلو او کله کله به ئې شپې هم بهر تېرولې . او په بله شپه به ئې چه ور ور پښتنه وکړه چې ګواکه چه هلته د بړون شپه ولې کورته نوی راغلی ؟ چېرته وې ؟ هغه به سمدلاسه دا په ځواب کښې ورته ويل چه دخپل يو مکتبي ملګري به کور کښې په علمي خبرو او اترو سره د مشغول وو . (حميد) به د دغې اصولي ځواب په مقابل کښې هيڅ نه شو ويلی ولې چه دامتحان نږدې ورځې وې ، او ګرد طالبان به داسې فرصت کښې همدا عادت لري چه يو له بل سره ښني او په علمي او فني خبرو کښې سره مباحثه کوي او دامتحان مقدمات سره تيار وي .

مګر دا به داخبره تحقيق طلبه وه چه آيا (حميد) پخپل دې ځواب کښې رښتونکی دی ؟ آيا هغه په رښتيا سره د علمي خبرو لپاره د شپې بهر پاتې کېږي ؟ دا خبره به وروسته ښکاره کېږي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر کله چه دمین لرې والی، او دعاشق فراق، دمینې لمبه زیاتوی، او دعشق سکروټې لا تازه کوی، نو د (حبیبه) هم دعشق درد او دمینې سوی په دې ورځو کښې چه (حمید) سره لږ کتنه، او ډیر لږ بهانې له هغه سره ملاقات کاوه، زیاتیده. مګر سره له دې درد او سوی نسبتاً پخوا ته په ظاهر کښې لږ آرامه ښکاریده.

زمونږ په دې داستان کښې په یوه خبره باندې لا تر اوسه پورې تیاره پرته ده، نو ښائی چه دلته په هغه باندې لږ څه رڼا واچوو. ولې چه تاسو هم خواه مخواه دې نقطې ته متوجه یاست او تر اوسه پورې خدای زده چه څو ځلې به د تاسو په زړه کښې دا خبره تیره شوې وی؟.
آیا (حبیبه) عاشقه نه وه؟

ولې (حبیبه) هم مینه شوې وه! او دعشق په سکروټو باندې کړیده!!

نو ډیر ښه! (حبیبه) ولې د خپل دمین توب علامې نه ښکار ولې؟...

[illegible] ټکی همدا دی چه اوس ئی مونږ لږ څه روښانه وو.

(حبیبه) ورو سره اندې ځکه چه دخپلو احساساتو په مقابل کښې مغلوبه شوه، او غوښتل ئی چه دخپلې مینې او دعشق علامې (حمید) ته ښکاره کړی، فقط د همدې خبرې لپاره د خپل دعشق له ښکارولو څخه ستنه کیده، چه دا پوهیده چه (حمید) هم په همدې درد باندې آخته دی او بهتره همداده چه د مینې اقدام او میلان د هغه له اوری شروع شی، تر څو چه دماغرت او احترام د هغه په زړه کښې زیات وی. مګر د (حبیبه) دا انتظار تر اوسه پورې بې [illegible] نتیجې پاتې دی او (حمید) سره له دې چه ددې د عشق د اور په لمبو کښې سوزیده، مګر په دې فکر کښې ئی عملاً تر اوسه پورې هیڅ اقدام نه دی کړی، چه د خپل مین توب اظهار (حبیبه) ته وکړی. همدارازې (حبیبه) هم څو ځلې دمین توب تر [illegible] لاندې راغلې عزم او تصمیم او نیت به ئی کاوه چه د خپل د زړه خبره (حمید) ته ورښکاره کړی مګر د لطافت غرور، او د نزاکت شعور، او د او پېنی او دمعشوقیت دستور دې ته اجازه نه [illegible] چه په دې اظهار کښې اول پلا دا زغرد وکړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنځه یو عجیبه مخلوق دی . که ئی له ډیری مینې سا ، تر ستونی پوری هم رسیدلی وی، بیا هم له خپل غرور او تکبر ځنی لاس نه آخلی. ځان کندن به کوی ، مگر نه غواړی چه دد ی د لو ینی په تاداو کښ کوم درز واوېنزی . پخپلو پښو دقبر لحدته روانیږی ، مگر له خپلی خود پسندی ځنی لاس نه آخلی . او تل غواړی چه دخپل ښائست او جمال په پنگه سره ، گرد جهان و پیری او گرد خلق خپل ځانته مسخر او تابعدار و گرزوی .

هو ! د ښځو په لاس کښ پر ته له غرور ، او تـکبر او خود پسندی څخه بله کومه مؤثره وسله نشته ده او څولئ به وی چه د ښځو دغرور ره د آسمان په مقابل کښ په خاورو باندی ناست نه وی او د ښځو د تـکبر او مغروری په مقابل کښ به تواضع او عاجزی نه کوی ؟ . . .

(حبیبه) سره له دی چه د (حمید) د مینی په سکر وتو باندی تلیده، مگر په دی خبره باندی به ډیره زیاته خوشحالیده، او خورا زیات حظ، او نشاط ورته پیښیده چه (حمید) هم د دی د عشق په لمبو کښی کړیده، او هر ځلی به ئی چه لیده چه (حمید) خوار د دی د مینی په اور کښی سوزی، او د دی په عشق کښی بالکل بی قرار دی ډیره به خوښیده، او خپل ځان به خورا اوی، او ډیر ښکلی ورته ښکاریده او قصد به ئی کاوه چه پخپلی استغناء، او بی پروائی کښی باید چه کلکه، او ټینګه وی. ترڅو چه (حمید) د خپل د عشق، او د مینی اقرار یا اظهار، او عرض د دی د جمال، او ښائست په دربار کښی وکړی، او دائی په خورا ناز، او نیاز، او لوینی، او تکبر، او غرور سره واوری.

نو آیا ولی (حمید) دا خپل عرض دی ته نه کاوه؟... د دی خبری علت مونږ خوا لدی ځنی خو ځلی لیکلی دی!.

په همدی صورت سره غوټی د وی میاشتی تیری شوی مگر دا یته مینه ښکاره نشوه.

هو! تر هغه پوری چه (حبیبه) د (حمید) له مینی ځنی خبره نه وه پېږه وسیله او بهانه سره چه و هغه ئی د ځان په لوری متوجه کړو، او هر کله چه پوه شوه چه (حمید) هم د (حبیبه) د عشق په اور کښی سوزی، نو او س ورځنی لری گرزی، او غواړی چه دی وریسی ولځغلی، او وریسی وگرزی.

آیا په دی وسیله سره امکان لری چه (حمید) به (حبیبه) پسی منډی ووهی؟ آیا دی زغر د کولی شی چه د خپل د زړه درد (حبیبه) ته څرگند کړی؟... دا خبره به وروسته لدی ځنی ښکاره شی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څورلسم ټوک

امتحانونه ختمېدو ته نژدې شول . (مجید) انتظار لراو چه ژر تر ژره امتحانونه پای ته ورسیږي . ولې چه دده ورور (حمید) د تحصیلاتو دوره په دې امتحان کښې تمامېده ، او هغه د طب شهادتنامې په اخیستلو سره کامیابېده .

(مجید) بخپل زړه کښې د (حمید) د سعادت ، او ښه والي لپاره خورا اوږې اوږې نقشې جوړولې ، او ویل به ئې چه اوس به څو ورځې وروسته دده ورور ، لکه چه تر اوسه پورې به خپلو تعلیماتو کښې اول لمبر خوت په دې امتحان کښې به بیاهم اول لمبر شي ، او د ډاکټرۍ عالي الاعلی شهادتنامه به واخلي او بیا به اول په دواخانه به روغوي ، او په هغې شفاخانې کښې به د رنځورانو او د حاجتمندانو علاجونه شروع کاندي ، او د هغې د حق المعالجې څخه به د مره ګټه ترلاسه کوي چه زه به په لږ مودو کښې نه یوازې د خپل او د هغه د کور د ضرورياتو نواقص پوره کړی شم ، بلکه د (حمید) د وادو او د کور سررشته به هم په یواځې ډول سره وکولی شم .

(مجید) ته ددې خبرې له تصور څخه زیاته خوشحالي او نشاط پیښېده ، او په وار وار شکرونه به ئې ایستل چه خدایه ! زه دستا ددې مهربانۍ او الطاف څخه ډېر خوشحال او شکرګذاریم چه زما هغه بدحال او بده ورځ دې په دا ښه ساعت باندې بدله کړله ، او داسې باوفا ! و تابعداره او ښائسته ښځه دې راته بخښلې ده ، او داسې قابل او هوښیار او باوفا او تابعدار ورور دې راته مرحمت کړی دی ، او په سر د هغه مانه د هم لوی عزت ، او منصب او رتبه ، او معاش کرامت کړېدی ، او د مره مهرباني ، او لطف دې راباندې کړېدی چه اوس زه له هر شي څخه بېغم یم ، او د کور ، او د بهر ګرد کارونه مې په زړه پوری دي .

د امتحان شپې ، او ورځې په هغه ډول سره پای ته ورسیدې ، او (مجید) به تل د خپل ورور د راتلو تکې سعادت په فکر ، او چرت کښې و ، څو څلې د سرا یو ، او د کوټو اپدلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لپاره ولاړ تر څو چه یوه ښه ماڼۍ د (حمید) د شفاخانې لپاره غوره کړي چه (حمید) وروسته له اخیستلو د خپلې شهادتنامې ځنې هلته کار وکړي.

همدا وجه پس له ډېرې پلټنې څخه ئې د ښار په مرکز کښې یوه اعلی، او ښائسته ماڼۍ په ډېرو پیسو باندې د خپل ډاکټر ورور (حمید) د مطب یا شفاخانې لپاره په کرا سره واخیسته، او د هغې ګرد ابتدائي مقدمات ئې د (حمید) په اتفاق سره برابر کړل، او ټول په (حمید) سره ددې نوې شفاخانې د راتلونکې رونق، او رواج په نسبت خبرې، او اترې کولې.

اوس نو ددې نوې شفاخانې ګرد اوازم، او ضروریات، او ذخائر سره ټول شوي دي، او فقط د همدې خبرې انتظار باسي چه د (حمید) شهادتنامه وروسته له لاسلیك څخه ده ته ورسیږي، او خپل ځان د ښار د نورو ډاکټرانو په جرګه کښې داخل کړي، او په علاج کولو، او دوا ورکولو باندې پیل وکړي.

دا یو ارمان، او آرزو وه چه (مجید) خوار به تل کوله. معلومه نه وه چه آیا (مجید) به خپلې دې آرزو باندې کامیابیږي؟ او که نه؟ وروسته به ښکاریږي چه څه پېښیږي.

د سږ کال سالانه امتحاناتو نتیجې نه یوازې د معارف د وزارت په مجله کښې بلکه په ګردو ورځنامو کښې نشر، او خپرې شولې، او سم له معمول سره د کامیابو طالبانو هویت، او معرفي سره د عکسو د هغو چاپ شول. مګر (مجید) د اخبارونو د دې برخې د لوستلو په باره کښې ځان ته تکلیف ورنکړ، ولې چه پوهېده چه ورور به ئې تل اول لمبر، او اوس که ډېر ناکام هم پاتې وي نو هرومرو به ئې دوهم، او دریم لمبر خو وړی وي.

په دې ورځو کښې دا خبره د تعجب او د حیرانتیا ځای وه چه (حمید) اوس هم لکه پخوانی ورځو غوندې تل خپه او پریشان ګرزي، او په کور او نه بهر چا سره اختلاط او خبرې کوي، تل د هغه له سترګو ځنې اوښکې بهیږي، او سترګې ئې تل سرې بریښي، هره ګړی او هر ساعت ساړه اوسېلي باسي، او د خپلې خونې په کنج کښې په یوه ژور فکر کښې همېشه پروت وي. که کوم ځلې له

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوره بهرته هم ځی نو له خپلو ملګرو او مکتبی رفیقانو سره هیڅ نه ګرزی چه نن او صبا به دی اوهغوی ددی ښار له لویو ډاکترانو ځنی حسابیږی .

نو هر کله چه امتحان پای ته رسیدلی و . نو اوس د (حمید) دخیګان علت څه شی و ؟ .. او دده دا یو اځی توب او پریشانی څه سبب لری ؟ ...

داسوالونه به تل (مجید) له خپل ځان څخه کول ، تردی چه دده په فکر کښی داخبره ټینګه شوله چه د (حمید) داوسنی خپګان علت به هم داوی چه په دی ورو ستنی امتحان کښی ، دی عالی الاعلی یا اول لمبر ډاکتر نه دی وتلی او دخپلو نورو کسانو ملګرو ځنی شرمیږی چه ولی له هغوی څخه دا ځلی چپ له پخوا ځنی چه تل به اول لمبر او عالی الاعلی خوت ، دوهم یا پنځم لمبر وتلی دی .

له همدی جهته (مجید) د روز ناموکښلو ته متوجه شو چه و ګوری چه (حمید) څو م لمبر په امتحان کښی ختلی دی ؟ چه دوس ره خپه او دلګیر ښکاری .

مګر هغه اخبارونه چه دامتحان نتیجی به کښی ښکلی وی دده په لاس (ددی لپاره چه د هغوی د نشر ځنی څو ورځی وتلی وی) نه ورتله . نو ناچاره شوی دیوا خبار اداری ته لاړ او دهغه دکلکسیون شعبی ته ورننوتلی داخبارو مجموعه ګی یه خپل مخ کښی کیښود له او د امتحان له شروع څخه ګی تر پایه پوری ګرد اخبارونه په ډیر دقت سره له خپل نظره تیر کړل تردی چه خپل مقصود ګی پیا موند ه او په لوستلو ګی پیل وکړ لو .

اول نوم ګی وکتلو او دوهم او دریم او څلورم او پنځم ګی په ډیر دقت سره ولوستلو . او خورا زیات متعجب او حیران شو چه د (حمید) نوم ګی و نه لید ، تر دی چه لسم نوم ګی هم وکتلو او خورا زیات پریشان شو چه دده دوررور نوم هیڅ په کښی نه پرینبده .

نوګی بیا له سره هغه نامنویس ولوست ، بیانی هیڅ شی نه موندلو . . دریم ځلی ګی په خورا دقت او اهتمام سره ګرد نومونه سره ددوی د پلر ونو نومونه او مسکنونه او پیژندنه ولوستلو . مګر بیا ګی هم کومه مثبته نتیجه ورځنی وانه خیستله .

(د مجید) زړه سمدلاسه په غړځنګ باندې پیل وکړاو ، او زیاته پریشانی او اضطراب ور ته پیښ شو ، او ځمکه او آسمان ورباندې ګرد وخرخیدل ، او رڼا ورځ ورباندې تیاره شو له او هیڅ نه پوهېده چه اوس څه وکړي .

نو لږ شیبه ئي مدار وکړاو او بیائي فکر ټول کړی دکامیاب طالبانو د نومونو په لوستلوئي بیا شروع وکړه .

نومونه ئي یو یو له خپل نظره تیر کړل ، او د هر نامه له لوستلو څخه وروسته به ئي خوشا نیې مدار کولو او چرت به ئي واهه نه چه لیکونکي یا نقل کوونکي یا د چاپخانې مرتبانو روزنامې مصحح په نومونو کښې څه تصرف یا غلطي کړې وي .

مګر سره له دې رازې دقت او تفکر کولو بیا هم پخپل اصلي مقصد باندې و نه رسید . او د اخبار په دې مخ کښې چه د فارغ التحصیل طالبانو نومونه لیکلي شوي وو نه ئي د (حمید) ار نه ئي د (حمید) په وزن او قیافې سره برابر کوم بل نوم میندلی کړو چه وواثي چه دا نوم د هغه په ځای سهوا یا اشتباها لیکلی شوی دی .

بیائي د هغې روزنامې نورې صفحې او نورې شمارې هم وکتلې مګر په هیڅ ځای کښې ئي نه د تصحیح په ډول او نه د تعدیل په عنوان سره د خپل ورور په نسبت کومه سایعه یا کومه کرښه ولیده .

نو ئي خپله ګوته پخپلې خولې کښې تر غاښ لاندې نیولې خپل ځان سره ئي ویل چه «دا څه قصه او دا څه توقه شوه . »

د روزنامې له اداري څخه لکه یو لیونۍ سړی چه ځمکه او آسمان ورباندې چرخیدل او د تللو په وخت کښې به ئي کنګس خوړل او ورووت ، او برابر د طبي فاکولتې په لورې راهي شو .

په دې ورځ کښې هلته هیڅوک نه و ، ولې چه د کلني امتحانو د ختمیدو په نسبت په فاکولته کښې تعطیل او ګرد طالبان او استاذان او مستخدمین رخصت وو . یوازې یو تن پیاده د نوکرې والا په ډول هلته په پیره باندې ولاړ و .

(مجید) د فاکولتې په صحن کښې د ریدلی هغه پیاده سره په خبرو شو او د (حمید) د حال او احوال پوښتنه ئي ورځنې وکړه . مګر هغه پیاده خوار له دې قصو څخه هیڅ خبر نه و ، بلکه له سره ئي له (حمید) سره څه پېژندګلي هم نه درلوده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته له دې ځنې چه (مجید) د (حمید) نښې او علامې د ده وژنکاره کړې د قداو قامت او کالبراو د تنګ صفت ئې ورته وکړ او ، نو پیاده وخندل او وئې ویل چه : بس بس وې پېژندو ته هغه هلکی ښئې چه له بوی مباشتې را ئېسې مکتب ته نه راځی ، او نور هلکان وائې چه هغه باد ساره شوېدی .

د پیاده دی لنډې ګنډې ، او ساده خبری په (مجید) باندې پوسخت اثر وا چاوه چه لکه مار له خیل ځان څخه تاوشوی ، او داسې ښکاریده چه په هغه باندې یو سخت تندر لویدلی وی (مجید) له خیل واك ځنې وتلی سمدلاسه ئې په هغه پیاده باندې برغل وکړ او ، اوغو ښته ئې چه له ستونی څخه ئې ونیولی ځای په ځای ئې خپه کړی ، او ساه ئې وباسی . مګر هغه خوار پیاده (چه هیڅ ګناه ئې نه وه ، او فقط یوه هغه رښتیا خبره ئې کړې وه ، حتی بیائې له طالبانو ځنې او ریدله) زر په تیښته شوی ، او په کومه سوړه کښې ننوتلی ورځنې پټ شو .

دی کمبخت پیاده پرته لدې څخه چه رښتیا ئې ویلې و بله ئې هیڅ یوه ګناه نه لرله ، او دا رښتیا خبره د (مجید) په دماغ بده ولګیده ، او اوس غواړی چه دخپل د ګناه ګار ورور قصه لدې خوار پیاده څخه اخستلی د دې متل مصداق ځان وګرزوی چه « زور ئې په خوا نه رسی نو کته به ئې وهی » .

که رښتیا و ویل شی رښتیا ویل په ډیرو ځایو کښې انسانانو ته نخسان پیښوی دحدیث شریف مضمون دی چه :

(حق او رښتیا ویل خوراتر خه ، او اوریدل ئې په نادانانو باندې ډیر سخت دی مګر پوهان ئې زغملی شی) .

نو لدې جهته مونږ ویلی شو چه دا پیاده ګرم دی ، او بایده دی چه (مجید) ئې له ستونی څخه ونیسی ، او په مخ مخ ئې ووهی چه ولی ئې له روغه وونکی دروغو ځنې مخ آړولی « جنګ آچو ونکی رښتیا » ئې ویلی دی ، او حال دادی چه نه پوا ځې دشرق لوی مصلح او نابغه حضرت مولنا مصلح الدین شیخ « سعدی » بلکه ګردو پوهانو ویلی دی :

(له جنګ آچوونکی رښتیا ځنی، روغه وونکی او جوړه راوستونکی د رنغ په ځینو ځایو کښ ښه دی).

مګر په حقیقت سره دا پیاده باید ملامت، اوګرم و نه باله شی .

ولی چه دی کوم وزیر یا رئیس یا دحضور مصاحب نه و چه داسی فلسفو باندی پوه وی، بلکه دی یو خوار، او عاجز، او ناپوه، او عادی، او معمولی سړی وچه په اخلاقی مصالحو، او مفاسدو باندی چندانی نه پوهیده، او دعواء الناس په دول به ئی تورتی اوصافی خبری کولی، او بخیلی دی وینا سره ئی چه د(مجید) ډیرا صرار، او تفحص څخه ئی وروسته وکوله، بل ئی هیڅ یوه مدعا او مطلب نه درلود، بغیر له دی څخه چه په واقعی حال احوال باندی (مجید) وپوهوی. ولی چه هغه خوار د(حمید) په نسبت همد ومره پوهیده چه له یوی میاشی راهیسی ئی په مکتب کښ نه ولیدلی، او د هغه ملګری به ویل چه «(حمید) خوار بادساره شوی دی»

مګر(مجید) د دی واقعی، او حقیقی خبری په اوریدلو سره دومره زیات په قهر شویدی چه که په دی پیاده باندی ئی لاس برشی نو ګیډه به ئی وشلوی. ولی ډیر شکر ځای دی چه په هغه وخت هغه پیاده ورځنی وتښتیده، او ځان ئی تری تم کړ او .

(مجید) وروسته له دی څخه چه پیاده ئی بیانه موند، په ډیر قهر، او غصه سره له مکتبه بهر ته ووت، ځمکه او آسمان ورباندی له خپګانه ګرزیدل، او دنیا نه پوالحی ورباندی تنګه بلکه تیاره هم شوی وه .

د مکتب په دروازه کښ ئی لږ څه ډیل، او معطلی وکوله، او چرت به ئی واهه چه زه به خدای وهلی (حمید) چیری پیدا کړم چه د ده د مکتب د نه ورتګ علت ورځنی وپوښتم چه دی ولی له یوی میاشتی راهیسی مکتب ته نه دی تللی؟ او په دی مهم، او عالی امتحان کښ چه د ده، او ز ما په حق کښ د محاک تیږه یا دکیمیا نسخه وه ولی نه دی شامله شوی؟

وروسته له هغه بلا اراده روان شو، او څو ساعته لا لهانده . او کرهانده ، او پر پشانه په کوڅو ، او بازارو کښ یا ګلا نو او لیو نیا نو غوندی ګرزیده ، او په دی فکر کښ به وچه

(حمید) پیدا، او بیا به داسی پښتنی ور ځنی کوی.

... له دی ګرځیدو ځنی ګی پرته له ستومانی څخه بله کومه نتیجه په لاس ورنه غله، او په پای کښی ستړی ستومانه کورته ولاړ.

په کور کښی یوالحی (حبیبه) دماښام په پخلی بخته وه، او د (حمید) هم هلته څه پته او نښه نه ښکاریده (مجید) د (حمید) د کور د لټولو څخه وروسته بی له کومی معطلی، او د پل ځنی سمد لاسه له انګړه دده دیاد لټولو په قصد بهرته ووت، او په زړه کښی ئی دا خبره ټینګه کړه چه ښار و مرو باید.زه (حمید) پیدا کړم، او دا خبره [illegible] سره سپینه کړم.

اوس نو ښائی چه مونږ هم له (مجید) خوا سره مرسته وکړو، او د (حمید) لږ څه پته او نښه (که ممکنه وی) ورته پیدا کړو چه دی خدای وهلی او رسوا شوی چیرته تللی دی؟ او په کوم کار کښی بخت دی؟ چه هیڅ پته ئی نه ښکاری!...

(حمید) په هغه ورځ سبائی ګهیځ له خپلی خونی څخه وتلی دی، او معلومه نه ده چی چیرته تللی دی؟ او څه کړی؟ او په کومه جرئت کښی به کومه [illegible] کښی نو وب تللی دی؟...

د (مجید) اوس لږ څه فکر په ځنی شوی دی، مګر خو [illegible] او ستومانه دی او ودو درو په کوڅو او بازارو کښی پلټنه کوی، او چپ له پخوا څخه چه چوب او جرګی په تللو، اوس له هر چا څخه د (حمید) پښتنی کوی، او دده په دوستانو، او رفیقانو پسی ګرزی که له هغوی ځنی دده د استوګنی ځای ځانته معلوم کړی شی،

(مجید) چه هر چا څخه د (حمید) پوښتنه کوله، هغه به خپلی دی خبری اظهار کوله. دده د کلاس دوه دری تنه طالبانو سره ئی هم چه ملاقات وکړ او هغوی له (حمید) د بی خبری وینا کړی وئی و یلو چه:

"دوه ورځ له یوی مباحثی راپسی د (حمید) په پته نه یو. خبر نه یو چه چیری دی؟ لکن ځنی ملګران وائی چه هغه لالهانده او کږ هانده او پریشانه، دی خوا او هغه خوا ګرزی او چا سره هیڅ خبری او اتری هم نه کوی او داسی بربنی لکه چه چرس ئی څکولی وی یائی شراب خوړلی وی یائی په چابانځی زهر پایلودی وی یا...."

یو تن بل مکتبی طالب العلم وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

« موږ له یوې مباشتې راهیسې په خپلو پښتو شعرونو کې (حمید) سره هیڅ نه دی لیدلی سږکال
هغه په کلنی امتحان کښې هم حاضر نه شو ، او که دی په دې امتحان کښې شریک شوی وی
د هغه تعلیمات چه لوړ او عالی و ، او فکر او عقل ئې هم هسك و ، هرو مرو به د عالی الاعلی
شهادتنامې په اخستلو سره کامیاب شوی و . »

مګر داچه هغه له امتحان څخه مخ اړولی دی . نو که لیونی شوی
هم نه وی ، موږ او تاسو باید په هغه باندې د لیونی حکم وکړو .
ولی چه دده دا حرکت هغه چاته پاتې کیږی چه غم وکړی ، او
په مباشتې خدمت ئې وکړی ، او وئې ریبی او دردمندئې کړی او
بیا په یونیلی باندې اوروز ته کړی .

پنځم اسم توك

(حمید) دا سې قصد او بیت کړی وچه خپل ځان مړ کاندی او انتحار وکړی او خپل زړه
د دا سې سختی ښیښې ځنې (چه یو خوا د دنیا او د آخرت رسوائی او نقصان ، او له بلې خوا د عشق
او محبت غلبه او فوران دی) خلاص کاندی .

نه ئې معلومه چه دا ید فکر له کومه وخته د (حمید) په دماغ وکښې اوبدلی دی ؟ .
یخوا اد ینه هیڅکله دا سې چې فکر وه دده په زړه کښې نه راتله .
فقط هغه او ورځ کرم چه اهلو دوه ورځ دده په دماغ فکر او هغه خیال دده په سر کښې ځای ونیو او .
هره ګړی او هره ساعت د املعون او شوم تصور دده په زړه کښې ټینګیده او عزم او تصمیم ئې
د خپل ځان د وژلو لپاره کلکیده . . .

هو ! ځینو بې تعلیم او بې تربیه ځلمیانو ته د ځان وژلو فکر ، او د انتحار کاله کله وسوسه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناشایسته پېښېږي او هغوی کمبختان په ځای د دې چه د هغه خراب عواقب او بدې نتیجې ته فکر وکړي او ویوهېږي په داسې یو شوم اقدام سره هم د هغوی دنیا او هم ګډی عقبی خرابېږي، لا نده شوي هغه ته اقدام کوي.

د ځان وژل او د انتحار سبب تل د نفس ضعف، او غلط تعلیمات، او ناقصه عقیده، او لوستل د فساد بښونکو او خرابو قصو، او چټې تلقیناتو، او فکر و وی.

چه داتول سره ګډ شوي د ژوندون د خوښو لو غریزه (چه په هر یو ذي روح کښې شته) ضعیفه ګرزوي. او ورو سته له دې څخه بې تعلیم او بې تربیې او سست عقیده کسانو ته داسې یو جنون او لیوتوب پیدا کېږي چه د هغه په اثر هغوی خپل ځانونه وژني.

(حمید) هم داسې یو لیونتوب او جنون کښې پر یوتلی و. هغه دعشق د زحمتو او د مینې د تکلیفو په مقابل کښې ځان ناشو سپمولی. او زیات له دې څخه ګډی توان نه وچه دعشق په لمبو کښې وسوزي، او د مینې په سکروټو باندې وکړیږي.

له بل اوري متیقن وچه د (حبیبه) په وصال باندې نظر و هغو موانع او محذوراتو ته چه موږ خوځلی اشاره کړې ده، هم بري اشي موندلی. بلکه هغه پخپله په خوښو له چه دا عاشقي تر دې حده پورې ورسېږي چه د ا نسانیت او اسلامیت له حده و د ه بهر شي. او د ی خپل ځان د خپل ورور په مخ کښې او خالق او مخلوق ته مفتضح او رسوا او شرمېدلی وویني.

بر سیره پر دې دا فکر ګډی هم په دماغ کښې واوېدو چه دی په امتحان کښې هم شامل شوی

نه دی او ډېر ممکن دی چه له‌دی لوری هم دخپل وروړ په مخ کښې ګرم او مسئول وګرځی .

داګر دفکر ونه او مشکلات دده په مخ کښې ودریدل او په سر دهغه‌دی فکر زیات تکلیف ورته پیښ کړو چه نن یا صبا به زما محبوبه (حبیبه) خبریږی چه زه په امتحان کښې شړمله شوی نه یم او دهغې معشوقې په مخ کښې به زما شرور وروړ مانه زیاړی او کنځلی کوی او تنده او تر وشه به راته وائی .

دی به خپل وروړته څه ځواب ووائی ؟ ....

دی وروسته له دې څخه چه په امتحان کښې ناکام پاتی دی . او دیو اوی داکتر به ځای کښې خوشی یو سودریاتی دی څرنګه به پیمخی (حبیبه) سره مخامخ کیدی شی ؟ ...

دی همېغسی چه دعاشقی په درس کښې ناکام او نیم ګړی پاتی دی دطبی امتحان ځنی هم بی برخی شویدی ، دانه ده چه ومری ، او وروسته لدینه ژوندون ونکړی ! ...

دارازی فکر ونو چه مونږ ئې څه اشاره ورته وکوله د(حمید)په ماغزو کښې نن ځای نیولی و اودده زړه به ئې بخساوه او له ژوندون څخه ئې موړاو زړه ئې ورځنې توری کړی و ، او تینګ قصد ئې کړی وچه هرو مرو باید خپل ځان مړکیا ندی ... مګر نه پوهیده چه په کومه وسیله سره دی عمل ته اقدام وکړی ؟ .

داخبره دتأمل کولواو سنجولو وړ وه ، نو ځکه هغه ددی خبری په اطراف اوشاؤ خوا کښې فکر کولو .

آخرته دا غوټه هم خلاصه او دامشکل هم (حمید) ته حل شو . ولی چه هغه به هره ورځ به اخبارو کښې راز راز انتحارونه او دخپل ځان دوژلو احوال لوستلو ، او په عین زمان کښې ئې په طبابت او داکتری کښې هم تر دی اندازی پوری مهارت درلود ، چه هرڅوك ووژلی شی او داسی زهریات به فکر کښې ورغلل ، چه دهغو دیوی بڅرکی له خوړلو ، یادیوه څاڅکی له څکلو څخه ، څټ پټ سړی مری .

داته ئې چه نیت او تصمیم دخپل ځان دوژلو دپاره تینګ او وسیلی او صورت ئې هم دده په فکر کښې ځای ونیولو ، نو زرئې خپله کتابچه اوقلم له خپل جیب څخه وویستل او داد خپل زړه خوږه وونکی قصه ئې په یو دردناکه صورت سره د(حمید) د انتحار علت تر عنوان لاندی ولیکلو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته دلیکلو ددی داستان څخه سمد لاسه دیو دوا فروشی دکان ته تللی دیسوی ساختګی نسخی به وساله سره ئی وروسته له ورکولو دڅوبیسو لخنی یوخطرناك زهرو پیرودل او تیاره ماښام به ډیر بد وضعیت اوبداحوال (چه هرڅوك دهغه له لیدلولخنی ددی په دی بد مقصد او بیت باندی له ورا څخه پوهیده) انګړ کښی ننو تلو .

(حبیبه) چه لږڅه دخپل میړه له وضعیته پوه شوی وه چه (حمید) اتوی او ورته به ښهردی نوله ډیر دوخته رائیسی پخپل محبوب او معشوق او میړن (حمید) پسی پخپلده اداوښکی ئی له ستر ګوڅخنی توئیدی اوددی به انتظار کښی ډیره غمجنه ناسته وه .

همداچه د(حبیبه) نظر د(حمید) په قد اوقامت باندی واوښتی ، دمړ وربا ندی ریالوزیږاګی پخپله غاړه ... لاس ورکړ ... خوشحالی ئی ... خپل ... باندی ...

... چه ددی ... (حمید) رنګ ... ډیرالوتی ... شو اوزنی ... حمید ... دیر ... او ... رنګ ... او الګل ... او پخپل کښی ... کښی داسی ... لکه چه ... خپلی وی ، ... ډیری دوړی وړ باندی توئی شوی وی .

نو هر کله چه دعاشق او دمعشوق په منځ کښی داسی یوقوی اوکلکه رابطه تل موجوده وی چه یودبل په درد اوخوږ وباندی لهورا پوهیږی اویو دبل په غم او اندیښنه کښی هر و مرو شریك وی (حبیبه) هم له څو ورځو څخنی په دی خوا (حمید) غو ندی غمجنه وه او مخصوصاً بیا نن له صبا رائیسی ډیره خوږینه او خورا غمګینه ناسته وه ، او له مازیګر څخنی رائیسی بالکل مخکه او آسمان ورباندی ګرځیدل او ګوری او ساعت د(حمید) ښائسته ښکلی مخ ، اوتا وګوری ... نه ، او صفا چیه زیړه او ... تورې سترګی ، اوتکی تورې غوږی څنی ، او ... او خوږی خبری ، او ... حرکات ، او ... صفات ، او ښه اخلاق ، او ... شرم او حیاء او ډیره ... مسلمانی او ... ګارتی اوله ... او صف ددی په خرابه ردګی کښی ګرزیدل ، او د سترګو ریوا و په قدر ... د (حمید) څهره ددی ... سترګو څخه نه وتله ، او اوس د(حمید) ددی خراب او ابتر و صعبت دلیده او حچه بالکل ... پاتی ، او ... شوی پریشانی او سودا ئی له حده زیاته شوه او د (حمید) ګردو حرکاتو او سکناتو ته چه او ... په ... ئی کول خورا زیاته دقیقه لحوره او د سترګی د ... په اندازه هغه هم هغه له خپلو سترګو لخنی نه غورزاوه .

داول ماسخښن وخت دی ، او (حمید) په خپلی خونه کښی د څراغ په مخ کښی نا ست

(c) ketabton.com: The Digital Library

په پوژور جرت کښې ډوب تللی دی . (حبیبه) دهغې کړکې ځنې پهرچه دده تر خوا پرانیتلی وه پهتیاره کښې دده په پهره باندې ولاړه وه لکه چه د(حمید) له وضعیته پوه شوی وه چه دی کوم خراب فکر پخپل زړه کښې لری ، اوښائی چه زه ځان پری خبره کړمه .

(حمید) له هغې خپلی صراحی ځنې چه دده په میز باندې ایښې وه په گلاس کښې او به وا چولی او ور و سته له هغه دور په لو ری ځیرشو چه څوك خو به ده ته نه گوری .

هر کله ئې چه اطمینان پیدا شو چه هیڅوك ده ته نه گوری ، اودهیچا ده ته پام نه دی . نو یو ه پوډی سپین سفوف ئې له خپل جیبه وویستلو ، او زرئې په گلا س کښې تش کړلو . بیائې خپله کتا بچه له جیبه وویستله ، او څو نوری کرښې ئې وربا ندی و لیکلی ، او هغه ئې پرانیتلی دڅراغ ترخوائې په میز باندې کیښو دله بیائې نور کاغذ ونه هم له خپل جیبه و و یستلو ځینې ئې بیرته په جیب ، اوځینې ئې خیری کړل . بیائې له ناامیدی ځنی ډ که یوه کتنه خپلو کتابو ، ا و ا سبابو ، او خو نی ته وکوله، اوبیائې دریشم له ...

له خپل ځان سره وویل چه راشه اه ورابو آخری دیدن له (حبیبه) ...

او اوبو سره وکړه وروور خومی په کو ر کښې نشته چه دهغه لا سو نه می هم مچی کړ ی و ی نو وروسته له هغه څخه دا دمر گی کندول په سرنسکور کړه ، اوځان له دی ډك دو سوسی جهان څخه آرام کړه .

(حمید) د خورانا امید ی ، اومأیوسی په وضعیت لهخپله کوره بهر ه ووت، اوغوښته ئې چه اول له آسمان ، او سپو ږ می ، او ستو ر یو ، اود با غچی له گلا نو ، اود حو ض له او بو سره خدای پاما نی ، اوود اع وکوی ،او په آ خر ه کښې به له ور ا (حبیبه) و ینی وروسته له هغه به دز هر و پیا له په سر آ ړ وی .

(حمید) دانگړ په با غچه کښې دحو ض تر خو ا ولا ړ سپو ږمی،اوستوریوته ئې په یو عجیب حسرت ، او نا امید ی سر ه کتل ، اوددنیا نری وږ می به ئې پخپلو سو گمو کشکو لی اودژوندون خو ند، اومزی ته به ئې فکر کا وه ،اودمرگ سخت ساعت، اوتکلیف ځنی ویریده .

کله به ئې ویل چه څه لهدی فکر څخه تیرشه !! ا ودژوندون نعمت غنیمت وبو له !...

بیا به ئې چه د عشق تکلیف ، او رسو ائی ته کتل ، اود امتحان نا کامی ، اوملا متی به ئې چه لید له نو بغیر له دی څخه چه خاوره ئې پر ده شی بل ئې هیڅ یوه چاره نه تر ستر گو کید له

(c) ketabton.com: The Digital Library

پەدې تر دد ، او تند بذب کښ (حمید) بیا گستہ شو د قیقې ۏ و ب تللی و ، او هیڅ ئې ونه لیده چه (حبیبه) له ورا دهغه له هغو گردو حرکاتو ځنې چه په کور کښ ئې کول خبره شو یده ، او په مجرد دبهر وتلو دده څخه له کوره هغه سمد لا سه په کور کښ ننوتلی ، او « د (حمید) د انتحار علت » ئې او ستلی ، او د زهر کنه و ل ئې لید لی او هغه ئې په سر آ ۏ و لی دی !!! ...

نا څاپه ئې د (حبیبه) کړ یکه تر غوږه شوه چه و ائی :

... زه د جا ر شم حمیده ! زه هم د ستا سو په درد کښ آ خته یم . دا دی چه د ستاسو د ۏ اکتری دا اوله نسخه زه ۏ ومبی استعما لوم . هله زر شه راشه زما د ستر گو توره دا کتره ، چه د ستاسو دیاك عشق دامریضه د ستاسو د نسخې په استعما لو کښ څه غلطی ونه کړی !!! ...

په ... د داور ... ددې غږ (حمید) و پوهیدلو چه (حبیبه) دده خو ... ته ننو تلی ده ... ده ، او اوس ده باندې مسخر گی کوی او خاندي ...

... ی حونی په اوری رهی شو .

په مجرد دننوتلو په کور کښ له یوی هولنا که منظری سره مخامخ شو .

یعنی و ئې لیده چه (حبیبه) ځنکدن لری ، او لکه مار غوندې دې خوا ، او هغه خوا ناوینږی ، او ږغږی ، او نژدې ده چه ساه ئې و ووزی .

(حمید) په ډیره چالاکی سره د خپل دمحبوبی (حبیبه) سر له ځمکې څخه پورته کړی په غیږ کښ ئې ونیو لو ، او په ناره ، او سورو باندې سر شو ، او چیغې به ئې وهلې . مگر (حبیبه) باندې تیره شوی وه ، او کار له کاره وتلی و ...

(حمید) چه دا درد ناکه وضعیت ولید نو فی الحال ئې هغه پاتی شوی زهر چه کښنه ول پری کښکړ پاتی و ، په سر باندې آ ۏ ولی تر آخر یئې خاخکې پوری ئې وڅکلو او د (حبیبه) تر څنگه دزهر و له تاثیره و ځرخید .

په عین همدې وخت کښ چه د (حبیبه) ساه ددې په کوگل کښ خرها رلری ، او (حمید) لکه مار غوندې پخپل ځان باندې تاؤ نه خوری فشهار کوی ، بد بخت (مجید) هم ستړی ستو انه کور ته ورننووت ، او دخورا زیات خرهار او فشهار په اثر چه (حمید) له کوره څخه ئې واور یدو گر گیلی همغی خوا ته رهی شو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو ځایه (مجید) کمبخت په داسې یوه بده منظره باندې ورو اوښتچه هر سړی به ده غې له لید او ځنې خورا ز یاته تراخوړ اوه او ډیر زیات به ئې ژړل، او هك پك به پاتې کېدو !

یعنې ییمخې او ګلالې ښځه ئې (حبیبه) یوخوا کېږه وزه پرته اوژ به ئې له کاره اوېدلې !! او دمرګې وروستنۍ سلګې وهې !!.. اومرې !!!... اوښانه اوښکلې ورورلې (حمید) یه بله خوا په سر باندې پراېزې اوځان کندن لرې! .اولاس اوپښې آچوې !!.. اوسترګې ئې تکې سپینې اوښتې دي !!!...

هرڅو مره چه کور ورانې او کمبخت (مجید) بې اختیاره چیغې وکولې اوبې وا که نارې او سورې ئې وهلې اوحبیبه!.حبیبه !!.. حبیبه !!! ..ئې ویلې او واز خطاوار خطائې خوځوله.اوله ځایه ئې پورته کوله هیڅ فائده ئې ونه کوله !!!...

حبیبه نامراده له لاسه وتلې او بل عالم ته رسیدلې وه !!!...

بیائې په چیغو باندې پیل کړې له ژړا ځنې پورې را وري ډك ستونې سره حمید! .حمید!!.. حمید!!!...ئې ویل.

(حمید) په خورا زحمت اوتکلیف سره دده پهاورې سترګې آړولې، په نیولې اوغوږ، غږ سره ئې «بلې!» وویل:

(مجید) زرتررره په هغه باندې ځان نسکور کړې له خپلو سترګو څخه ئې غټې غټې اوتو دې تودې اوښکې دهغه په مخ باندې توئې کړې .وئې پوښتیدلو:

«زماد زړه سره! تاسو باندې څه توقه شوې ده؟ ... اوزه ولې خپل کور په داسې سخته ویره کښې ککړ ګورم ؟ ...»

(حمید) چه دزهر څکلو په واسطه د نیم بېهوشۍ په حالت کښې لاس اوپښې وهلې خپلې سترګې ئې پرانیتلې خوځلې ئې پخپل سرسره هغې کتابچې ته چه پهمېز باندې دځراغ ترڅنګ پرانیتلې ایښې وه، اشاره وکوله او وروسته له دې ځنې ئې په خورا زحمت او ډیر تکلیف سره چه خپل ګردې پاتې قواوې ئې په ویلو ددې څو توریو باندې وښندل وئې ویل:

داده دځان ساتنې او د وظیفې او دمینې نتیجه

وروسته له دې څخه ئې په سلګې وهلو باندې پیل کړې !.. له ستر ګوځنې ئې اوښکې بهولې !!.. لاس او پښې ئې آچولې، و چ کلك وا و یدا !!!...

د (مجید) ژړا او انګولا او شور ماشور ګرد کورپه سر آخیستی او لږ څه وروسته همسایګان او پولیسان یه دې کور کښې ور توئې شول ..

خاتمه

د کیسې پیر ورنامو کښې دا خبر په گرد ښار او په دوی دری ورځو کښې په گرد عالم کښې خپور شو په ... پرون شپه ... ښار په ... برخه په فلانی کوڅې او سرای کښې د و ه تنه (حبیبه) ا و (مجید) نامی ... په سلسله سره انتحار کړیدی ... په دغوی جنازه د پولیس د ماموریت او دطبی دا کټر له ... خه وروسته خښیږی له رسیدلی اطلاع سره برابر ددوی د انتحار سبب په یوه کتابچه کښې ... درد دا که صورت سره ایکلی شوی د پولیسانو په لاس اوید لی دی چه سر له سبا به د پولیسانو په مجا کښې دیا ورقی په د ول چاپیږی .

څو ورځی وروسته لدی څخه ددی چاپ شوی خبر په تعقیب دا خبره هم چاپ او خپره شوه :

« په څڅه کور کښې چه په فلانی ورځ د وه انتحار ونه پیښ شوی و ... او څڅه زړه خوږ ... د دی علت او سبب د پولیسانو په مجاله کښې ... ورځ چاپیږی یو بل ... هم ا ستو ... او ... شویدی او نن د بلدیی له خوا دار المجانین ته ورو سپار ه شو »

∗
∗ ∗

څو شپې وروسته په چه څوك دارالمجانین ته ورتلل ، نوهلته به ئی خوار (مجید) لیدو چه د یر خفه او دلگیر په یوه کنج کښې ناست دی . او خپل دواړه لاسونه ئی تر ځنی لاندی نیو لی تپ تپ هره خوا گوری .

په ظاهر ... کښې غیر له زور ... بل هیڅ یوه دلیو نتوب نښه دغه په وجود کښې نه لیدله کیده . فقط کله کله به ئی دا کترانو ته ویل :

« زما ور ورهم یولوی دا کټر دی او په فلانی کوڅه کښې ئی ، شفاخانه ده ، چه زه ئی په میاشتی دوه ځله روغی کړاوو گوم »

له دی څخه زیاتی نوری خبری او اتری له هغه کمبخت ځنی نه اوریدلی کیدی او دنورو لیونیانو په منځ کښې دی تل معصوم او مظلوم او آرام او بی ضرره بریښیده . « انتهی »

(دمؤلف یاد داشت :)

« ددی قصی اساسی موضوع دباندینی مطبوعاتو ځنی اقتباس شویدی »

د کابل ښار د (۱۳۱۷) کال د میاشتی د جدی (۲۱) شپه « کشکنکی »

د کابل ښار ۱۳۱۷ کال د جدی د میاشتی (۲۱) شپه کشکنکی

37226

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library